

JUBILEE 2025
PILGRIMS OF HOPE

สังฆมณฑลราชบุรี

ปีที่ 39 ฉบับที่ 3 เดือนมกราคม-เมษายน 2026

สารสังฆมณฑลราชบุรี

RATCHABURI DIOCESE BULLETIN

ปีที่ 39 ฉบับที่ 3 เดือนมกราคม-เมษายน 2026

- จุดประสงค์**
1. เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างพระสงฆ์ นักบวช และฆราวาส
 2. เพื่อนำเสนอข่าวสาร และความเป็นไปในสังฆมณฑลราชบุรี
 3. เพื่อนำเสนอบทความที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตคริสตชน
 4. เพื่อเสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันในครอบครัวของพระเจ้า

ที่ปรึกษา	พระสังฆราชสิริพงษ์	จรัสศรี	บรรณาธิการ	บาทหลวงชิตพล	แซ่โล้ว
	บาทหลวงเสนอ	ดำเนินสดวก			
พิสูจน์อักษร	บาทหลวงสุรชาติ	แก้วเสนีย์	กองบรรณาธิการ	บาทหลวงไพศาล	ยอแซฟ
				จิรายุทธ	ธนานุวัฒน์วรกุล
รูปเล่ม	ณัฐกานต์	ศรีพุก		จุฑารัตน์	เรไร
	สุพรรณนิการ์	จุงใจ		ณัฐกานต์	ศรีพุก
				दनุญ	ไทยดำรงค์
				ปณิธาน	พงศ์จิรพันธุ์
	จิรายุทธ	ธนานุวัฒน์วรกุล		สุพรรณนิการ์	จุงใจ
	ณัฐกานต์	ศรีพุก			
	ปณิธาน	พงศ์จิรพันธุ์			

จัดพิมพ์โดย สังฆมณฑลราชบุรี
31/2-4 ถ.สมบุญวรกุล ต.หน้าเมือง
อ.เมือง จ.ราชบุรี 70000
โทร. 0-3231-4717
WWW.RATCHABURIDIO.OR.TH

ฝ่ายจัดส่ง

จิรายุทธ	ธนานุวัฒน์วรกุล
ณัฐกานต์	ศรีพุก
ปณิธาน	พงศ์จิรพันธุ์

สารบัญ

TABLE OF CONTENTS

ประวัติศาสตร์สังฆมณฑลราชบุรี

ก่อนกำเนิด
มิสซังราชบุรี (2)

เตรียมสู่ 100 ปี
1930-2030

8

ความห่วงใย

จาก ... นาย *สมพาน*

6

การถวาย "สังฆมณฑล"
แด่ พระนางมารีย์พรหมจารี

16

พระวาจา
แห่งชีวิต

THE WORD
OF LIFE

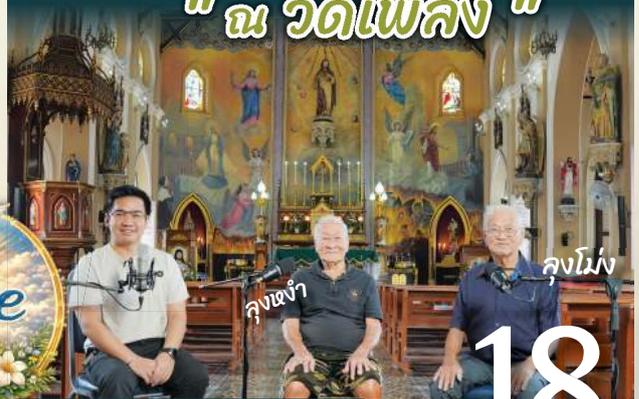
26

บ้านแห่งความหวังใหม่ที่มิชชันนารี

ผู้เฒ่าเล่า...ผู้เยาว์ฟัง

บทสัมภาษณ์สัตบุรุษอาวุโสของวัด

"ณ วัดแพกง"

18

40 ปี
ชีวิตมิชชันนารี
ในประเทศไทย

28

25 ปี แห่งสังมภาพ

CELEBRATING 25th anniversary

37

นักบุญคาร์โล อาคุติส
แบบอย่างความศรัทธา
ยุคดิจิทัล

40

NEWS UPDATE
ภาพข่าวเล่าเรื่อง

พิธีปิดปีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ. 2025

43

กิจกรรมปีศักดิ์สิทธิ์

ภาพ... ที่จริง

54

55

กาลครั้งหนึ่ง
once upon a time

?

บทบรรณาธิการ

เมื่อวันที่ 6 มกราคม ค.ศ. 2026 ซึ่งตรงกับวันสมโภชพระคริสตเจ้าแสดงองค์ สมเด็จพระสันตะปาปาเลโอที่ 14 ทรงประกอบพิธีปิดประตูก่อตั้งปีศักดิ์สิทธิ์ของมหาวิหารนักบุญเปโตร กรุงโรม เป็นเครื่องหมายว่า **ปีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ. 2025 “บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง (Pilgrims of Hope)”** ได้สิ้นสุดลงอย่างเป็นทางการแล้ว ประตุนี้จะถูกปิดสนิทจนกว่าจะมีการฉลองปีศักดิ์สิทธิ์ในครั้งต่อไป ถึงจะกลับมาเปิดอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งตามธรรมเนียมการฉลองปีศักดิ์สิทธิ์จะจัดขึ้นในทุก 25 ปี แต่ใน **ค.ศ. 2033** โอกาสครบรอบ **2,000 ปี แห่งการไถ่บาปของพระเยซูเจ้า** พระศาสนจักรก็ได้กำหนดให้เป็น **ปีศักดิ์สิทธิ์พิเศษ (Extraordinary Jubilee Year)** ในครั้งต่อไป

แม้ปีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ. 2025 จะสิ้นสุดลงแล้ว แต่พระพรของพระเจ้าสำหรับพวกเราแต่ละคนนั้น ไม่มีวันหมดสิ้น และจิตตารมณ์ของผู้จาริกแห่งความหวัง ก็ไม่ควรจะจบลงตามไปด้วย หากยังคงดำเนินต่อไปในชีวิตประจำวันของเรา การเป็นผู้ให้กำลังใจ ส่งต่อความหวังให้แก่ครอบครัว ชุมชน สังคม และโลกของเรา ยังคงเป็นพันธกิจของเราคริสตชนอยู่เสมอ

แม้การจาริกแสวงบุญในปีศักดิ์สิทธิ์ได้สิ้นสุดลง แต่ชีวิตคือการเดินทาง トラาบใดที่ยังมีชีวิต เรายังต้องเติบโต และก้าวต่อไปด้วยหัวใจแห่งความหวัง จึงขอให้จิตตารมณ์ของปีศักดิ์สิทธิ์แห่งความหวัง จะยังคงอยู่ในรอยยิ้ม อยู่ในคำพูด อยู่ในการกระทำ และอยู่ในหัวใจของเราคริสตชนเสมอไป

ขอพระเจ้าอวยพร

บาทหลวงชิตพล แซ่โล้ว
บรรณาธิการสารสังฆมณฑลราชบุรี

ความห่วงใย

จาก ... นาย **กรมพาทน**

พี่น้องสงฆ์ นักบวช และสัตบุรุษคริสตชนที่รักในพระคริสตเจ้า

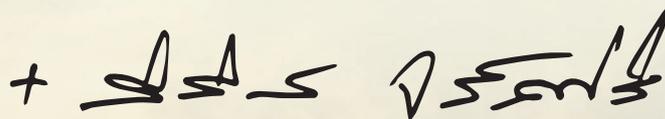
เรากำลังอยู่ในช่วงเวลาแห่งการเตรียมฉลอง 100 ปี มิสซังราชบุรี ซึ่งเราจะฉลองศตวรรษสมโภชในวันอาทิตย์ที่ 30 มิถุนายน ค.ศ. 2030 ในช่วงเวลาแห่งการเตรียมนี้ ก่อนอื่นหมดเราต้องโมทนาคุณพระเจ้าที่ทรงจัดเตรียมแผนการของพระองค์ตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน เราได้เห็นความรักยิ่งใหญ่ของพระองค์ผ่านกาลเวลาและบุคคลต่าง ๆ มากมาย การเตรียมฉลองนี้ยังเป็นโอกาสให้เราได้ทบทวนประวัติศาสตร์ความเป็นมาก่อนที่จะเป็นมิสซัง ซึ่งบรรดาธรรมทูตได้มาประกาศพระคริสตเจ้าและข่าวดีของพระองค์ในดินแดนแห่งนี้ด้วยความพากเพียรอดทนและด้วยความหวังวางใจในพระสัพพัญญูญาณของพระเจ้า ดังอุปมาเรื่องผู้หว่านที่หว่านเมล็ดพืชลงบนพื้นดินและเติบโตขึ้นเป็นต้นไม้ใหญ่ ฉันทันนั้นจากชุมชนเล็ก ๆ เติบโตและมั่นคงขึ้นจนได้รับฐานะเป็นมิสซัง และพัฒนาต่อมาจนกระทั่งได้รับการสถาปนาเป็นสังฆมณฑล เราจึงถือโอกาสนี้รำลึกคุณด้วยความกตัญญูแต่ธรรมทูตผู้ยอมเสียสละทุกสิ่งแม้กระทั่งชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะมิสซังต่างประเทศ

แห่งกรุงปารีส ผู้วางรากฐาน และคณะชาวเลเขียนผู้สานต่อ และบรรดาบรรพชนของเรา รวมทั้ง พระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช ครูคำสอนและผู้แพร่ธรรมทุกท่านในทุกช่วงเวลาที่ผ่านมาที่ทำให้ สังฆมณฑลราชบุรีเติบโตมาจนถึงวันนี้

อย่างไรก็ดี การฉลองคงไม่ใช่เพียงแค่การรำลึกถึงประวัติศาสตร์และขอบคุณต่อบุคคลมากมายที่ได้สร้างประวัติศาสตร์เหล่านั้น แต่ยังเป็นโอกาสสำหรับการดำเนินชีวิตของพวกเรา คนรุ่นปัจจุบันต่อไปอย่างเข้มแข็งและมีส่วนร่วม เรายังต้องเดินหน้าต่อไปในยุคสมัยของเรา เพื่อสืบสานต่อพันธกิจศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับมอบหมายถ่ายทอดมาด้วยการดำเนินชีวิตเป็นศิษย์พระ คริสต์ที่แท้จริง เป็นประจักษ์พยานแห่งความเชื่อและประกาศข่าวดีแห่งความรอดแก่เพื่อนพี่น้อง รอบข้าง ร่วมกันเสริมสร้างพระอาณาจักรของพระเจ้าในโลกนี้ซึ่งส่วนนี้คือพันธกิจที่เราคริสตชน ทุกคนจะต้องรับผิดชอบและสานต่อประวัติศาสตร์ให้ดำเนินต่อไปอย่างยั่งยืนและมั่นคง

ขอส่งความสุขและความชื่นชมยินดีแห่งปัสกามายังพี่น้องพระสงฆ์ นักบวช และบรรดา สัตบุรุษคริสตชนทั้งหลาย ขอพระหรรษทานแห่งพระธรรมล้ำลึกในการกลับคืนพระชนมชีพของ พระเยซูเจ้าจงประทับในจิตใจของเราทุกคน เพื่อช่วยให้เรามีชีวิตใหม่ในพระเจ้าและดำเนินชีวิต ในวิถีทางแห่งพระเมตตาของพระองค์อย่างซื่อสัตย์และมั่นคง

อำนวยการด้วยความรักในองค์พระคริสตเจ้า

พระสังฆราชซิลวีโอ สิริพงษ์ จรัสศรี

พระสังฆราชแห่งราชบุรี

ประวัติศาสตร์สังฆมณฑลราชบุรี

ก่อนกำเนิด
มิสซังราชบุรี (2)

เตรียมสู่ 100 ปี มิสซังราชบุรี 1930-2030

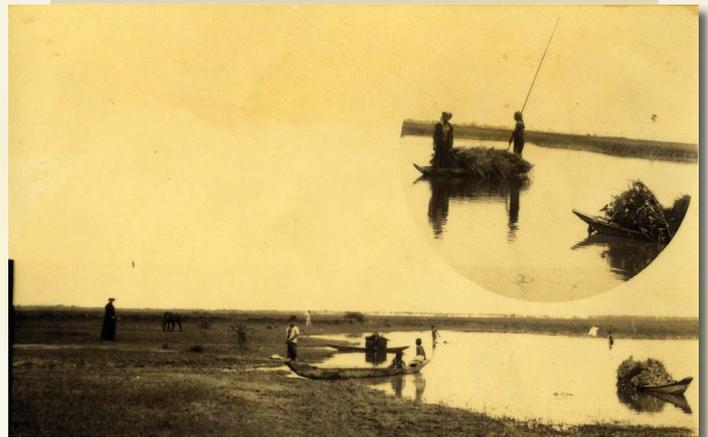
โดย จิรายุทธ ธนาพัฒน์วรกุล
คุณพ่อโยแซฟ ไพศาล ยอแซฟ

ค.ศ. 1895 ในวันที่ 10 กันยายน ชาวลาวจากโคกมดตะนอยประมาณ 30 คน ได้ไปร่วมฉลองวัดบางนกแขวก พระสังฆราชหลุยส์ เวย์ ได้พบปะและดูรอยสักรูปกางเขนที่แขนของผู้หญิง (ผู้ชายจะถูกห้ามสักในฐานะที่เป็นเชลยศึก) ซึ่งสันนิษฐานว่าบรรพบุรุษของคนเหล่านี้เป็นคาทอลิก แต่ต่อมาไม่มีพระสงฆ์ไปอภิบาล จึงทำให้ลืมความเชื่อและเหลือแต่เพียงเครื่องหมายกางเขนที่สักไว้ต่อ ๆ กันมาเท่านั้น

ที่สำรอง คริสตชนได้อพยพย้ายบ้านช่องและครอบครัวไปอยู่ทางด้านเหนือซึ่งมีทำเลดีกว่า ปัจจุบันคือ “ตำบลท่าม่วง” เพื่อทำการค้าและทำไร่ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งก็ไปอยู่ตามชายเขาที่หนองบัว โดยมี **คุณพ่อฮุย** จากวัดท่าหว้า คอยเอาใจใส่ดูแลพวกเขาทั้งฝ่ายกายและฝ่ายวิญญาณอยู่เสมอ

ค.ศ. 1897 **คุณพ่อมัทธิว ทาร์ตีเวล** ซึ่งได้รับหน้าที่เป็นเจ้าอาวาสวัดดอนกระเบื้องต่อจากคุณพ่อโยแซฟ จิน เริ่มเตรียมการสร้างวัดดอนกระเบื้องหลังใหม่ เพื่อให้ถาวรขึ้นตามแบบของวัดบางนกแขวก ท่านใช้เวลา 4 ปี ในการหาทุนและเตรียมวัสดุอุปกรณ์

ส่วน **คุณพ่อเบนดิกโต จี (คุณพ่อปุ๋)** ไปอยู่ประจำที่โคกมดตะนอย นายกองขอดไต้ยกที่ตรงกลางโคกให้สร้างวัดและบ้านพักพระสงฆ์ คุณพ่อได้ “สร้างวัดเล็ก ๆ ชั่วคราว” ที่ใต้ต้นโพธิ์ พร้อมทั้งพักพระสงฆ์และครูซี (ซิสเตอร์คณะรักไม้กางเขน) แล้วไปรับครูซีจากบางนกแขวก มาช่วยสอนคำสอนผู้ใหญ่ การสอนไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะไม่มีหนังสือ และชาวบ้านไม่แตกฉานภาษาไทย ในระหว่างนี้ คุณพ่อเริ่มโปรดศีลล้างบาปให้เด็กที่เกิดใหม่ และหลังจากเรียนคำสอนก็มีผู้รับศีลล้างบาปรุ่นแรก จนในที่สุดที่นี่ก็เป็นชุมชนคริสตชน

#โคกมดตะนอย

ต่อมาคุณพ่อก็ได้ย้ายวัดมาตั้งอยู่ที่ปัจจุบัน ซึ่งเรียกกันว่า “วัดดิน” ดังมีบันทึกไว้ว่า

“มีพื้นชม ช่างไม้เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการสร้าง เสาขนาดเล็กเครื่องบนไม้ไผ่มาจาก ฝาตะเยียว 5 ห้อง กว้างประมาณ 3 วา 2 คอก ไม้ยกพื้น ใช้เสื่อไม้รวกนั่งฟังมิสซา แล้วปลูกขวางหน้าวัดขึ้น 1 หลัง ต่างเป็นมุขหน้า กับได้ปลูกที่พักพระสงฆ์ด้านห้องซาคริสเตียนอีก 2 หลังแฝด...”

ค.ศ. 1898 **คุณพ่ออันตัน ชันลิแอร์ (คุณพ่อฟิลิป)** ได้สร้าง “วัดแม่กลองหลังที่สาม” และได้ยกถวายวัดหลังใหม่ในความอุปถัมภ์ของนักบุญยาโกเบ ซึ่งเป็นองค์อุปถัมภ์ที่เหมาะสมกับอาชีพของสัตบุรุษซึ่งเป็นชาวประมง วัดนี้จึงเปลี่ยนชื่อเป็น “**วัดนักบุญยาโกเบ (อัครสาวก) แม่กลอง**”

หลังจากที่วัดแม่พระบังเกิด บางนกแขวก หลังปัจจุบันได้ก่อสร้างจนแล้วเสร็จ และได้รับการเปิดเสกอย่างเป็นทางการแล้ว เวลานั้นวัดและกลุ่มคริสตชนอยู่ในการปกครองดูแลของมิสซังสยามตะวันออก กลุ่มคริสตชนเติบโตอย่างรวดเร็ว ไม่ใช่เฉพาะที่บางนกแขวกเท่านั้น แต่รวมถึงที่ต่าง ๆ ในภูมิภาคตะวันตกของมิสซัง ไม่ว่าจะเป็นที่ดอนกระเบื้อง วัดเพลง แม่กลอง หวายเหนียว และสำโรงด้วย มีการสร้างวัดและเริ่มมีพระสงฆ์มาอภิบาลดูแลประจำ ขณะเดียวกันกลุ่มคริสตชนในภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศก็เติบโตขึ้นด้วย โดยเฉพาะในภาคอีสาน ที่มีกลุ่มคริสตชนใหม่เกิดขึ้น

ค.ศ. 1899 สันตะสำนักได้ตั้ง “**มิสซังลาว**” (*Apostolic Vicariate of Laos*) เป็นเขตปกครองใหม่ แยกออกจากมิสซังสยามตะวันออก มีอาณาเขตปกครองในภาคอีสานและประเทศลาว และแต่งตั้งให้**พระสังฆราชมารีย์ โยเซฟ กืออาส** เป็นประมุขของมิสซัง และมีศูนย์สำนักงานมิสซัง (*mission curia*) อยู่ที่หนองแสง

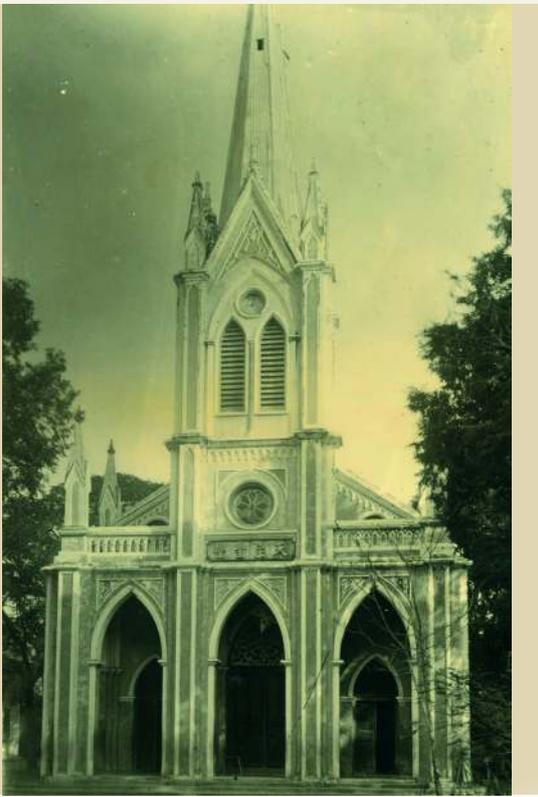

#วัดนักบุญยาโกเบ แม่กลอง หลังเก่า

ส่วนที่บางช้าง อาคารบ้านเณรพระหฤทัย ซึ่งสร้างด้วยไม้ในสมัยของ**คุณพ่อราบาร์เดล** เริ่มทรุดโทรมลง และไม่เพียงพอต่อความต้องการ**พระสังฆราชหลุยส์ เวย์** จึงสนใจที่จะปรับปรุงอาคารบ้านเณรให้ดียิ่งขึ้น **คุณพ่อแบร์นัต** จึงได้จัดทำแบบแปลนบ้านเณรหลังใหม่เพื่อนำเสนอต่อ**พระสังฆราช**และได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการก่อสร้างอาคารบ้านเณรหลังใหม่เป็น **อาคารก่ออิฐถือปูน 2 ชั้น จำนวน 2 อาคารเชื่อมต่อกัน** โดยมีอาคารหลักขนานกับแม่น้ำแม่กลอง

#บ้านเณรพระหฤทัย บางช้าง

ค.ศ. 1901 **คุณพ่อแบร์นัต** ได้ก่อสร้างจน ส่วนแรกของบ้านเณรหลังใหม่นี้สามารถเริ่มใช้งานได้ และค่อย ๆ เป็นรูปเป็นร่างตามแบบที่คุณพ่อตั้งใจไว้ แต่เนื่องด้วยในปีนั้นคุณพ่อได้รับหน้าที่เป็นอาจารย์สอน ที่บ้านเณรของคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (*Missions Étrangères de Paris; MEP*) ดังนั้น คุณพ่อจึงต้องเดินทางกลับประเทศฝรั่งเศส พระสังฆราช จึงได้มอบหมายหน้าที่อธิการให้แก่ **“คุณพ่อกุสแตง มาตราต์”** ซึ่งท่านได้ดำเนินการสร้างบ้านเณรหลังนี้ จนสำเร็จ

ปีเดียวกันนี้ ในวันฉลองพระหฤทัยของ พระเยซูเจ้า **“คุณพ่อมาตราต์”** อธิการบ้านเณรพระหฤทัย บางช้าง เป็นประธานวางศิลาฤกษ์แทนพระสังฆราชเวย์ สำหรับการก่อสร้าง **“วัดเพลง”** หลังใหม่

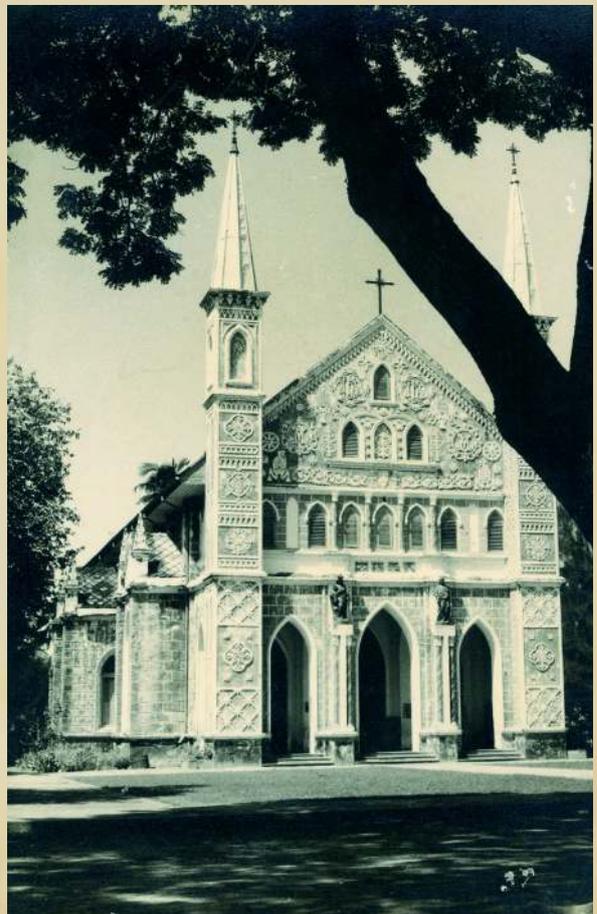
ส่วนที่ดอนกระเปื่อง เมื่อคุณพ่อมัทธิว ทาร์ติเวล รวบรวมทุนทรัพย์และสิ่งจำเป็นต่าง ๆ สำหรับการก่อสร้างวัดหลังใหม่เรียบร้อยแล้ว ท่านจึงได้เริ่มลงมือก่อสร้างและใช้เวลาประมาณ 3 ปี จึงเสร็จสมบูรณ์

ส่วนที่วัดบางนกแขวก คุณพ่อซัลมีองแม้จะเหน็ดเหนื่อยจากการสร้างวัดถึง 6 ปี แต่ท่านก็ไม่หยุดพัก ในการทำหน้าที่ คุณพ่อยังมีดำริที่จะสร้างโรงเรียนเพื่อให้การศึกษาสำหรับเด็ก

ค.ศ. 1902 **คุณพ่ออันตน ชันลีแอร์** ได้มา ประจำที่วัดบางนกแขวก คุณพ่อซัลมีองจึงเดินทาง กลับไปประเทศฝรั่งเศสเพื่อเยี่ยมเยียนญาติพี่น้องและ หาทุนสำหรับการก่อสร้างโรงเรียน ท่านพักอยู่ที่ประเทศ ฝรั่งเศส เป็นเวลา 2 ปี เมื่อเดินทางกลับมายัง บางนกแขวก ได้ดำเนินการก่อสร้างโรงเรียนสำหรับเด็กชายและเด็กหญิงอย่างละ 1 หลัง และยังสร้าง บ้านพักพระสงฆ์และบ้านพักซิสเตอร์ด้วย

ค.ศ. 1903 ที่โคกมดตะนอยได้สร้าง **วัดหลังใหม่** โดยก่ออิฐถือปูนแทนหลังเก่า และได้ทำ การขยับขยายอยู่เป็นระยะ เพื่อให้เพียงพอกับจำนวน คริสตชนที่เพิ่มขึ้น

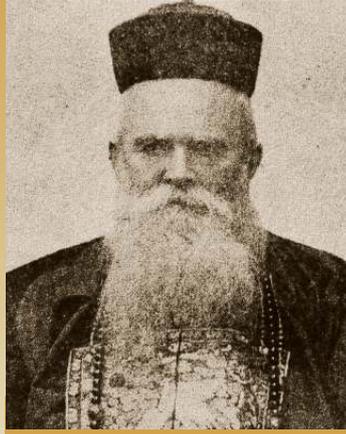
ส่วน **“วัดเพลง”** เมื่อการก่อสร้างวัดหลังใหม่ ใกล้จะแล้วเสร็จ ระวังไปใหญ่เสียงดังกังวานจากประเทศ ฝรั่งเศสจำนวน 3 ไบ ได้เดินทางมาถึง เป็นสัญญาณที่ แสดงว่าวันแห่งความยินดีที่ทุกคนกำลังรอคอยอยู่นั้น จวนจะมาถึงแล้ว นั่นก็คือ วันเสกวัดใหม่ โดยถวายแต่ **“ดวงพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า”**

#วัดพระคริสตหฤทัย วัดเพลง

คุณพ่อออสแตง มาตราต์

คุณพ่อชาร์ล (การ์โล) เปตี

วัดเพลงได้เจริญก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ ควบคู่ไปกับวัดบางนกแขวก ในช่วงเวลานั้น บริเวณรอบวัดยังคงเป็นป่าและทุ่งนา คุณพ่อเปตีได้ดำเนินการให้คนงานบุกเบิกพื้นที่ ปรับแปลงที่ดินให้เป็นสวน พร้อมขุดคลองระบายน้ำ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การเพาะปลูก บรรดาลูกวัดจึงได้อาศัยพื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งทำมาหากินสืบมา นอกเหนือจากการก่อสร้างวัดแล้ว คุณพ่อเปตียังได้ริเริ่มสร้างโรงเรียนสำหรับเด็กชายและเด็กหญิง รวมถึงบ้านพักนางชี (ซิสเตอร์) และบ้านพักพระสงฆ์ ด้วยเหตุนี้ วัดเพลงจึงมีองค์ประกอบพร้อมสรรพ อันเป็นรากฐานสำคัญสำหรับความเจริญก้าวหน้าต่อไป

ค.ศ. 1904 วันที่ 8 พฤษภาคม มีพิธีเสกวัดอัครเทวดามิคาแอล ดอนกระเบื้อง โดย**พระสังฆราชหลุยส์ เวย์** เป็นประธาน

ค.ศ. 1905 **คุณพ่อทาร์ตีเวล** ได้สร้างบ้านพักพระสงฆ์หลังใหม่ที่ดอนกระเบื้อง

ค.ศ. 1906 ท่านยังได้เปิดโรงเรียนประชาบาลประชาชน โดยใช้ชื่อว่า **“โรงเรียนประชาบาลตำบลดอนกระเบื้อง 1 (นักบุญมิคาแอล)”** ซึ่งสอนหนังสือภาษาวัดและหนังสือไทย

เดือนมิถุนายน ในวันฉลองพระมหากษัตริย์ศักดิ์สิทธิ์ องค์อุปถัมภ์ของบ้านเณรบางช้าง ได้มี**พิธีเสกวัดใหม่พร้อมอาคารบ้านเณรหลังใหม่ทั้งหมด** โดยมี**คุณพ่ออาลอยส์ อัลฟองส์ ดีออนต์** เป็นประธานในพิธี พิธีอันสง่างามครั้งนี้มีคริสตชนมาร่วมประมาณ 300 คน

อาคารบ้านเณรทั้งสองหลังถูกใช้งานเป็นบ้านเณรอย่างสมบูรณ์ มีวัดเป็นศูนย์รวมจิตใจของสมาชิกทุกคน พร้อมด้วยห้องนอน ห้องเรียน ห้องอาหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างครบครัน

ค.ศ. 1907 โรงเรียนที่คุณพ่อซัลมีองได้สร้างขึ้นที่วัดบางนกแขวกแล้วเสร็จ และเริ่มสอนนักเรียน โดยมีการสอนภาษาไทย รวมทั้งภาษาวัดที่เขียนด้วยอักษรโรมัน อีกทั้งเนื่องจากคริสตชนส่วนใหญ่เป็นชาวจีน จึงมีการสอนภาษาจีนควบคู่ไปด้วย ในวันอาทิตย์มีการสวดเป็นภาษาจีน¹ และพระสงฆ์เทศน์เป็นภาษาจีน

หนังสือภาษาวัด “SATHA MAK”

¹ การสวดภาษาจีนนี้ โดยเฉพาะการสวดอุทิศแก่ผู้ล่วงลับ ยังสืบทอดมาถึงสมัยปัจจุบัน แต่ด้วยว่าผู้ที่เข้าใจความหมายในบทสวดภาษาจีนเหลือน้อยลงจนแทบจะไม่มี การสวดจึงเป็นเพียงการท่องจำแต่ไม่ได้เข้าใจ จึงได้ยกเลิกการสวดภาษาจีนเพื่ออุทิศแก่ผู้ล่วงลับไปเมื่อประมาณ 10 ปีที่ผ่านมา

ค.ศ. 1909 พระสังฆราชมารี โยเซฟ เรอเนอ แปร็รอส ได้รับการแต่งตั้งเป็นประมุขมิสซังสยาม ตะวันออกแทนพระสังฆราชเวย์ที่มรณภาพ และในปีเดียวกันนี้เอง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ (รัชกาลที่ 5) ทรงประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะฐานะของวัดบาทหลวงโรมันคาทอลิกในกรุงสยาม ตามกฎหมาย ร.ศ. 128 เพื่อรับรองสถานะของมิสซังในการถือครองที่ดินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ด้วยเหตุนี้ คุณพ่อซัลมีองจึงมอบหมายให้ **คุณพ่อฟรังซิสโก** พระสงฆ์ชาวไทยผู้มีความรู้ด้านกฎหมาย ดำเนินการรังวัดและจัดทำเอกสารสิทธิ์ที่ดินของวัดบางนกแขวกให้เป็นไปตามกฎหมาย นี่เป็นผลงานสำคัญอีกชิ้นหนึ่งของคุณพ่อซัลมีองที่เป็นคุณูปการแก่กลุ่มคริสตชนบางนกแขวกอย่างยิ่งในเรื่องที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยและการประกอบอาชีพ

ค.ศ. 1910 กลุ่มคริสตชนจากทุ่งน้อย ได้อพยพไปทำมาหากินที่หนองหินและบางตาล **คุณพ่อริชาร์ด** เจ้าอาวาสวัดดอนกระเบื้องขณะนั้น ได้ติดตามไปเยี่ยมเยียนและดูแลเป็นประจำ

ค.ศ. 1912 คุณพ่อริชาร์ดได้สร้างวัดบางตาลหลังแรกที่คลองบางตาล เป็นเรือนไม้ ยกพื้น ฝากระดาน หลังคามุงจาก โดย**หลวงสิทธิ์ เทพการ** เป็นผู้อุปการะ ด้วยการมอบที่ดินและให้เงินค่าก่อสร้าง และคุณพ่อก็ได้ปกครองดูแลจนถึง ค.ศ. 1928

ภาพคุณพ่อปาซอตติ และหลวงสิทธิ์ ณ วัดบางตาลหลังแรก

ค.ศ. 1914 คุณพ่อซัลมีองได้นำไม้จากวัดหลังเก่าที่คุณพ่อราบาร์เดลเป็นผู้สร้าง มาสร้างวัดแห่งใหม่ขึ้นริมคลองที่เรียกว่า “คลองขวาง” ซึ่งแยกออกจากคลองไทยบำรุงช่วงกลางคลอง คริสตชนบางนกแขวกเรียกวัดแห่งนี้ว่า “วัดใน” และเรียกวัดบางนกแขวกว่า “วัดนอก”

เนื่องจากในสมัยนั้น การเดินทางไปวัดบางนกแขวกต้องไปทางเรือตามลำคลองที่อาศัยน้ำขึ้นน้ำลง หากน้ำในคลองแห้ง ไม่สามารถใช้เรือได้ ก็ต้องเดินเท้าไปตามร่องสวนและอาศัยเรือข้ามแม่น้ำ ทำให้เด็กเล็กเดินทางไปเรียนหนังสือที่วัดบางนกแขวกได้ไม่สะดวก คุณพ่อจึงสร้างวัดหลังนี้ขึ้นเพื่อใช้เป็นโรงเรียนสำหรับเด็กเล็ก ชื่อว่า “โรงเรียนพระหฤไทย” และในขณะเดียวกันก็เป็นที่ถวายมิสซาในบางโอกาส ต่อมาเมื่อรัฐบาลมีนโยบายห้ามเอกชนจัดตั้งโรงเรียนประชาบาล จึงได้เลิกใช้เป็นโรงเรียน และใช้เป็นสถานที่ถวายมิสซาเพียงอย่างเดียว

ค.ศ. 1915 ปราบฏตามบัญญัติว่ามีคริสตชนที่ “ท่าม่วง” ถึง 300 คนแล้ว **คุณพ่อเอมมานูเอล** จึงได้ลงมือสร้างวัด มีลักษณะเป็นเรือนไม้มุงสังกะสี และยกถวายแด่ “แม่พระมหาทุกข์เจ็ดประการ” เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม ในวันนั้นมีพระสงฆ์จากใกล้และไกลมาร่วมฉลองโอกาสเสกวัดใหม่ถึง 15 องค์ บ้างก็มาจากทางบ้านโป่ง ต้องโดยสารเรือมาร่วมงาน เดียวเกยหาดบ้าง เดียวตีดินน้ำแห้งบ้าง เขาก็ต้องช่วยกันเข็น กว่าจะถึงท่าม่วงต้องใช้เวลาหนึ่งวันกับหนึ่งคืนเลยทีเดียว

ในปีเดียวกันนั้น คุณพ่อริชาร์ด เจ้าอาวาสวัดดอนกระเบื้อง พิจารณาเห็นว่าที่ดินซึ่งเคยซื้อไว้บริเวณริมแม่น้ำแม่กลองที่บ้านโป่ง โดยเดิมตั้งใจจะสร้างวัดหลังแรกขึ้นที่นั่น แต่มาบัดนี้เห็นว่ามีน้ำเซาะตลิ่งพังลงทุกปี จึงไม่เหมาะที่จะสร้างวัดแล้ว คุณพ่อจึงขอให้**ผู้ใหญ่คู่ยกี้ ทรัพย์เย็น** ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อที่ดินแปลงเดิมในครั้งก่อน ช่วยจัดหาที่ดินแห่งใหม่ โดยได้ซื้อจาก**นายห้วง** เป็นที่ดินซึ่งตั้งอยู่บริเวณหน้าสถานีรถไฟ ตรงช่วงเส้นโค้งของทางรถไฟ หลักกิโลเมตรที่ 68 จากกรุงเทพฯ ส่วนที่ดินแปลงเดิมนั้น คุณพ่อก็ได้ขายให้แก่ผู้ใหญ่คู่ยกี้แทน

ค.ศ. 1917 คุณพ่อริชาร์ดได้เขียนบันทึกถึงกลุ่มคริสตชนที่จะเกิดขึ้นที่ “บ้านโป่ง” ความตอนหนึ่งว่า *“ที่ดอนกระเบื้องยังคงดำเนินชีวิตตามปกติ โดยไม่มีเหตุการณ์ใด ๆ เกิดขึ้น ครอบครัวชาวคริสต์ บางครอบครัวได้ย้ายออกจากนี้ไปยังบ้านโป่ง ซึ่งมีสถานีรถไฟที่สำคัญ ทำให้ชีวิตสะดวกสบาย ข้าพเจ้าได้คาดการณ์การอพยพครั้งนี้ไว้หลายปีแล้วและได้ซื้อที่ดินไว้ หากการอพยพครั้งนี้ยังคงดำเนินต่อไป ข้าพเจ้าจะสร้างวัดน้อยขึ้นในศูนย์แห่งนี้ ซึ่งกำลังเติบโตอย่างต่อเนื่อง”*

ค.ศ. 1921 คุณพ่อริชาร์ดก็เริ่มสร้าง “วัดบ้านโป่งหลังแรก” ในที่ดินผืนใหม่ได้จนสำเร็จ มีลักษณะเป็นวัดที่ทำด้วยไม้ มุงกระเบื้อง มีขนาดยาว 16 เมตร กว้าง 8 เมตร แล้วถวายแด่ “**นักบุญยอแซฟ**” เป็นองค์อุปถัมภ์ของวัดแห่งนี้ ในเวลานั้นมีสัตบุรุษประมาณ 50 คน และเนื่องจากการคมนาคมไม่สะดวกและคุณพ่อต้องรับหน้าที่ดูแลหลายวัด กำหนดเวลาเข้า-ออกวัดจึงไม่แน่นอน เมื่อคุณพ่อก็มักจะเริ่มตีระฆังให้สัญญาณ แล้วสัตบุรุษก็จะพากันเข้าวัดเพื่อร่วมมิสซา

และด้วยความศรัทธาต่อพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า คุณพ่อได้ขอความช่วยเหลือจากสัตบุรุษผู้หนึ่งซื้อรูปพระหฤทัยเป็นปูน เพื่อ**ตั้งอนุสาวรีย์พระหฤทัย (พระคริสตกษัตริย์)** ไว้ที่บริเวณหน้าวัด โดยหันพระพักตร์ตรงไปยังตลาดบ้านโป่ง คล้าย ๆ กับจะขอพระองค์ให้อวยพรชาวตลาดทุกครอบครัว

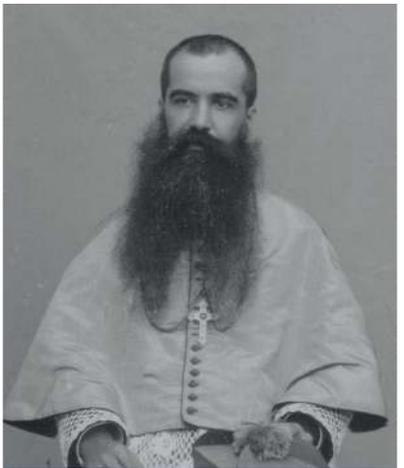

#วัดนักบุญยอแซฟ บ้านโป่ง หลังแรก

จำนวนสัตบุรุษเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ คุณพ่อพยายามซื้อที่ดินเพิ่มเติมอีกเป็นจำนวน 30 ไร่ ตอนนั้นมีสัตบุรุษประมาณ 100 คน คุณพ่อเห็นความจำเป็นที่จะต้องเปิดโรงเรียนให้เด็ก ๆ จะได้มีโอกาสเรียนหนังสือและเรียนคำสอน ดังนั้น คุณพ่อก็จึงใช้วัดเป็นโรงเรียน ในปีแรกมีนักเรียนประมาณ 50 คน

ที่นั่นมีบ้านพักพระสงฆ์ซึ่งตั้งอยู่บริเวณด้านหลังของวัด เป็นบ้านแบบไทย มีมุขและห้องพัก 2 ห้อง บ้านพักอีกหลังเป็นบ้านพักครู มีห้องครัวและห้องสอนภาษาจีนด้วย

René PERROS 1870 - 195

พระสังฆราชมารี โยเซฟ เรอเนอ แปรร์รอส
ประมุขปกครอง “มิสซังกรุงเทพฯ”
(Apostolic Vicariate of Bangkok)

Désiré DURAND 1879 - 1951

คุณพ่อเดซิเร ยัง บัปติสต์ ดือรังด์

ค.ศ. 1923 คุณพ่อติมอเทว (นพ โชติพงษ์) ได้สร้างโรงเรียนขึ้นที่โคกมตตะนอย โดยใช้ชื่อว่า “โรงเรียนประชาบาลตำบลโคกมตตะนอย”

ที่บางนกแขวก **คุณพ่อเดซิเร ยัง บัปติสต์ ดือรังด์** ได้มาทำหน้าที่เจ้าอาวาสต่อจากคุณพ่อซัลมีอง

ค.ศ. 1924 คุณพ่อดือรังด์ได้ขออนุญาตจัดตั้ง “โรงเรียนประชาบาลบางนกแขวก” เพื่อให้โรงเรียนของวัดมีสถานะถูกต้องตามกฎหมาย ส่งผลให้วัดและโรงเรียนที่บางนกแขวกเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ต่อมาจำเป็นต้องยกเลิกไป เนื่องจากรัฐบาลไม่อนุญาตให้เอกชนเป็นผู้จัดตั้งโรงเรียนประชาบาล

ในปีเดียวกันนี้ “มิสซังสยามตะวันออก” ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “มิสซังกรุงเทพฯ” (*Apostolic Vicariate of Bangkok*) เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง โดยยังคงเขตปกครองเดิมไว้ คือตั้งแต่ภาคเหนือภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคใต้ของสยาม ยกเว้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่อยู่ในเขตปกครองของมิสซังลาว

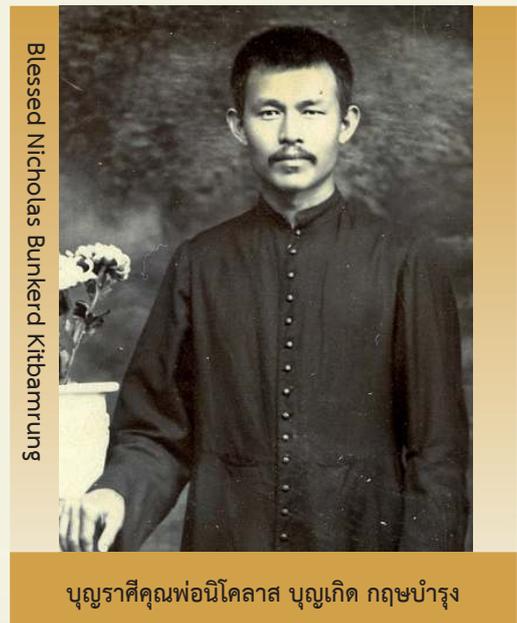
ค.ศ. 1925 ด้วยความเจริญก้าวหน้าของงานแพร่ธรรมในหลายพื้นที่ ส่งผลให้จำนวนมิชชันนารีคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (*MEP*) และพระสงฆ์ไทยของมิสซังกรุงเทพฯ ต้องรับภาระงานเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก พระสังฆราชแปรร์รอสจึงเสนอทางสันตะสำนักให้จัดตั้งมิสซังใหม่ แยกจากมิสซังกรุงเทพฯ ในเขตภาคตะวันตกและภาคใต้และมอบหมายให้มิชชันนารีคณะอื่นมาช่วยงาน ในที่สุดสันตะสำนักอนุมัติให้จัดตั้งมิสซังใหม่ แยกจากมิสซังกรุงเทพฯ และมอบหมายให้นักบวชคณะซาเลเซียน (*Salesian of Don Bosco: SDB*) เป็นมิชชันนารีรับผิดชอบงานอภิบาลและแพร่ธรรมในมิสซังใหม่นี้

ในปีที่ **คุณพ่อยาโกเบ แจง เกิดสว่าง** ขณะที่เป็นผู้ช่วยอธิการบ้านเณรบางช้าง ได้รับมอบหมายจากผู้ใหญ่ของบ้านเณรให้ดำเนินการจัดหาและจัดซื้อที่ดินใน **ตำบลยี่สาร** เนื้อที่ประมาณ 400 ไร่ (ที่ตั้งวัดแพรกหนามแดงในปัจจุบัน) เมื่อการจัดซื้อแล้วเสร็จ ได้มีสัตบุรุษจากวัดบางนกแขวก วัดเพลง และวัดอื่น ๆ เข้ามาตั้งถิ่นฐานและประกอบอาชีพ ส่งผลให้จำนวนคริสตชนเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

คริสตชนในพื้นที่จึงได้รวมตัวกันและร้องขอกับทางผู้ใหญ่ของมิสซัง เพื่อขอให้มิสซัง มีพระสงฆ์ และมีโรงเรียนขึ้นที่ **พระสังฆราชแปร์รอส** จึงได้มอบหมายให้คุณพ่อยาโกเบ แจง เป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างวัดและโรงเรียน พร้อมทั้งแต่งตั้งให้เป็นผู้ปกครองดูแลพื้นที่ดังกล่าว คุณพ่อได้พยายามอย่างเต็มกำลังในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่พระสังฆราชมอบหมาย แต่ในช่วงระหว่าง ค.ศ. 1925-1927 ท่านได้รับหน้าที่ใหม่ให้มาเป็นเจ้าอาวาสวัดเพลงด้วย คุณพ่อจึงใช้ความพยายามและทุ่มเทอย่างมากในการเอาใจใส่ดูแลทั้งวัดเพลงและวัดแพรกหนามแดงในเวลาเดียวกัน

ในระหว่าง **ค.ศ. 1926-1928** **คุณพ่อนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง** มาเป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสของคุณพ่อตอร์รังด์ที่บางนกแขวก ใน **ค.ศ. 1927** มิชชันนารีคณะซาเลเซียนกลุ่มแรกได้เดินทางมาเตรียมการสำหรับมิสซังใหม่นี้ คุณพ่อตอร์รังด์และคุณพ่อนิโคลาสได้ให้การต้อนรับและช่วยเหลือมิชชันนารีชาวอิตาลีด้วยใจกว้างขวางเพื่อการตั้งมิสซังใหม่ คุณพ่อทั้งสองได้อยู่ที่บางนกแขวกจนถึงสิ้น **ค.ศ. 1928** จึงได้มอบทุกอย่างให้กับมิชชันนารีคณะซาเลเซียนและไปทำงานในมิสซังกรุงเทพฯ

(โปรดติดตามตอนต่อไป)

บรรณานุกรม

- โกสเด, โรแบต์. (2562). *ประวัติการเผยแพร่คริสต์ศาสนาในสยามและลาว* (พิมพ์ครั้งที่ 2). สภาประมุขบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย.
- สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย. (2543). *ประมวลกฎหมายพระศาสนจักร บรรพ 2 ประชากรของพระเจ้า*. การพิมพ์คาทอลิกประเทศไทย.
- สมกิจ นันทวิสุทธิ. (ม.ป.ป.). *ประวัติอาสนวิหารมารีสมภพ บางนกแขวก*. หอจดหมายเหตุสังฆมณฑลราชบุรี (อัดสำเนา).
- สื่อมวลชนคาทอลิกแห่งประเทศไทย. (2562). *350 ปี สถาปนามิสซังสยาม*. (ม.ป.พ.)
- หอจดหมายเหตุอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ. (ม.ป.ป.). *ประวัติพระสงฆ์คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส*. หอจดหมายเหตุสังฆมณฑลราชบุรี (สำเนาอัด).
- สารสังฆมณฑลราชบุรี. (2564) (เล่มที่ 2-2021 ปีที่ 35). *อนุสรณ์ 125 ปี อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก*. บริษัท สตาร์บูมอินเตอร์พรีนซ์ จำกัด.
- อนุสรณ์ 100 ปีวัดพระฤทธิย์ วัดเพลง. (2546). ม.ป.พ.
- The France – Asia Research Institute (IRFA). (2019). *Learn about a missionary*. <https://irfa.paris/en/en-learn-about-a-missionary/>

โดย คุณพ่อโยแซฟ ไพศาล ยอแซฟ
ผู้อำนวยการแผนกพิธีกรรม

การถวาย (Consecration) สังฆมณฑลแด่พระนางมารีย์พรหมจารี

โดยทั่วไป **“การถวาย”** เป็นการกระทำเพื่อแยกสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากการใช้ตามปกติทางโลกไปสู่การใช้ในทางพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ นอกจากนี้ยังหมายถึงการมอบบุคคลหรือสิ่งใดก็ตามแด่พระเจ้า เพื่อรับใช้หรือนมัสการพระองค์ผ่านทางคำภาวนาและจารีตพิธีต่าง ๆ

ในพิธีกรรม เราจึงพบกับ การถวาย ซึ่งอาจจะเรียกอีกอย่างว่า **“การอภิเษก”** โดยเฉพาะในพิธีบวชพระสังฆราช (episcopal ordination) ซึ่งบางครั้งอาจเรียกว่า การอภิเษกพระสังฆราช เพราะในพิธีบวชพระสังฆราชนั้น ผู้รับศีลบวชจะได้รับการปกมือจากบรรดาพระสังฆราชผู้ร่วมพิธีเพื่อรับพระจิตเจ้า และจะได้รับการเจิมด้วยน้ำมันคริสมาที่ศีรชะ ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของการเจิมถวายหรือการอภิเษกที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ

นอกจากการอภิเษกพระสังฆราชแล้ว เรายังพบการถวายวัด การถวายพระแท่น ซึ่งเป็นพิธีมอบสิ่งปลูกสร้างเพื่อใช้ในการถวายคารวกิจแด่พระเจ้า ซึ่งจะแตกต่างจากการเสก (blessing) โดยจะมีขั้นตอนของการเจิมน้ำมันที่ผนังของวัดและพระแท่นเพิ่มเติมเข้ามา

อีกทั้งเรายังเรียกบรรดานักบวช (religious) ว่าเป็น **“ผู้รับเจิม”** (consecrated) ด้วย แม้ว่าในพิธีปฏิบัติตนของบรรดานักบวชจะไม่ได้มีการเจิมด้วยน้ำมัน แต่โดยบทภาวนาและจารีตของพิธีก็ถือว่าการถวายตนตามคำนิยามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

และพระศาสนจักรคาทอลิกของเรามีธรรมเนียมประเพณี (tradition) ของการถวายสังฆมณฑล ประเทศพระศาสนจักรและโลกแด่พระนางมารีย์ เพื่อให้พระนางมารีย์เป็นผู้ปกป้องคุ้มครองเป็นพิเศษ

สำหรับประเทศไทยของเรา ก็มีการถวายประเทศไทย แต่พระนางมารีย์พรหมจารี โดย**พระสังฆราชเรอเนอ แปรร์รอส** เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม ค.ศ. 1925 และกำหนดให้วันสมโภชพระนางมารีย์พรหมจารีรับเกียรติสู่สวรรค์เป็นวันรื้อฟื้นการถวายประเทศไทยในทุกปี

ส่วนการถวายโลกแด่พระนางมารีย์พรหมจารีนั้น **สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 12** ได้ถวายโลกแด่ดวงหทัยนิรมลของพระนางมารีย์ เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม ค.ศ. 1942 โอกาสฉลอง 25 ปีแห่งการประจักษ์ของแม่พระแห่งฟาติมาและพระองค์ได้รื้อฟื้นการถวายนี้อีกครั้งในวันที่ 8 ธันวาคม ปีเดียวกัน โอกาสสมโภชพระนางมารีย์พรหมจารีผู้ปฏิสนธินิรมล ณ มหาวิหารนักบุญเปโตร

ในสมณสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ได้มีการถวายประเทศและโลกแด่พระนางมารีย์พรหมจารีอยู่หลายครั้ง และล่าสุดนี้ **สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส** ได้ถวายพระศาสนจักรและมนุษยชาติเป็นพิเศษประเทศรัสเซียและยูเครนแด่ดวงหทัยนิรมลของพระนางมารีย์ เมื่อวันที่ 25 มีนาคม ค.ศ. 2022

และเมื่อวันที่ 7 กันยายน ค.ศ. 2025 โอกาสฉลองการสมภพของพระนางมารีย์พรหมจารี ณ อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก สังฆมณฑลราชบุรีก็ได้มีการถวายสังฆมณฑลแด่พระนางมารีย์พรหมจารี เพื่อเตรียมฉลอง 100 ปีของการก่อตั้งมิสซังราชบุรีที่จะมาถึงใน ค.ศ. 2030 เพื่อขอพระนางมารีย์พรหมจารีจะได้ปกป้องคุ้มครองสังฆมณฑลของเราในโอกาสสำคัญนี้และตลอดไป

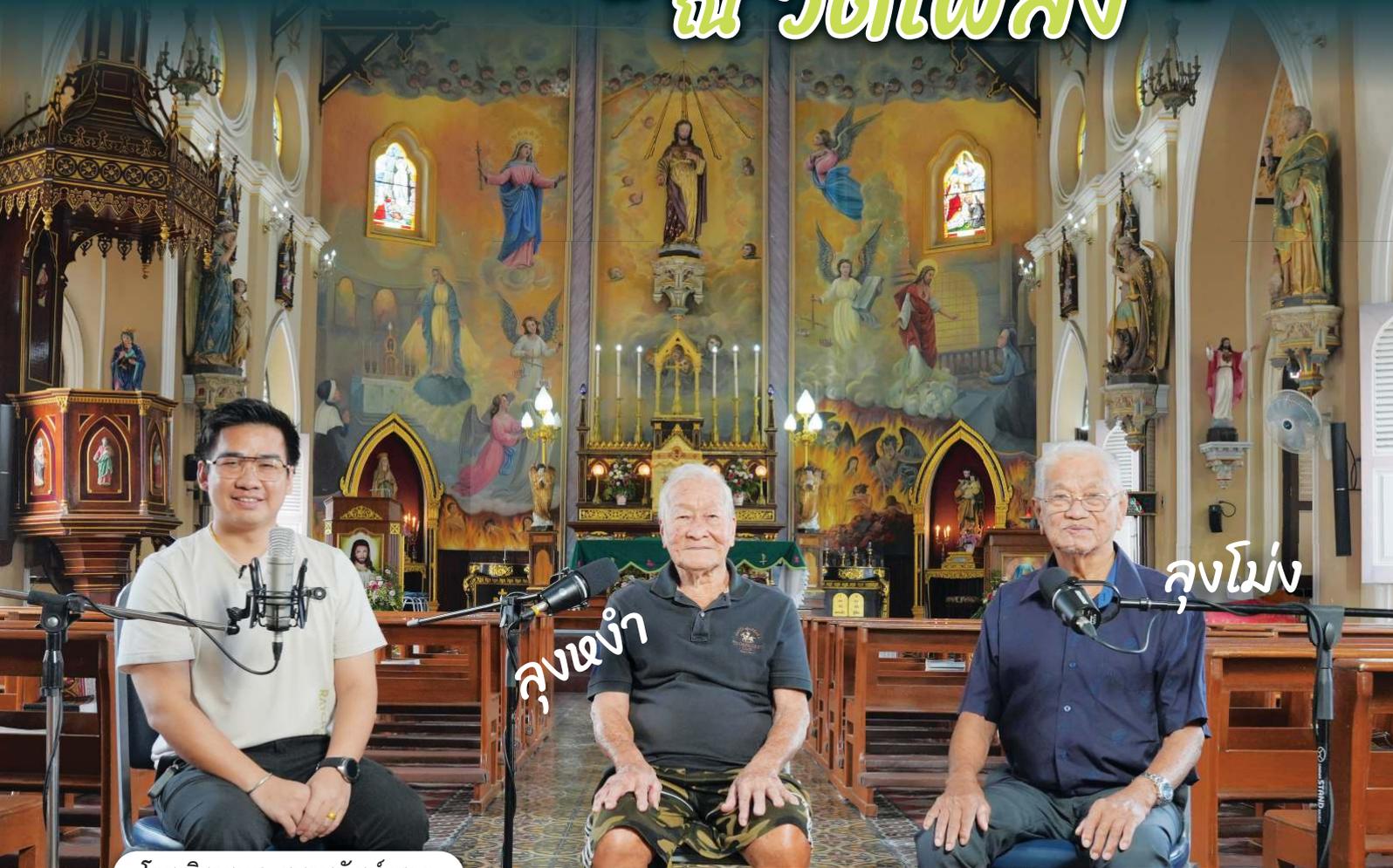
บรรณานุกรม

Schulte, A.J. (1908). Consecration. In *The Catholic Encyclopedia*. New York: Robert Appleton Company. <https://www.newadvent.org/cathen/04276a.htm>

ผู้เฒ่าเล่า...ผู้เยาว์ฟัง

บทสัมภาษณ์สัตบุรุษอาวุโสของวัด

" ณ วัดเพลง "

ลุงมิ่ง

ลุงง่า

โดย จิรายุทธ ธนานุวัฒน์วรกุล

สวัสดีผู้อ่านทุกท่านครับ ขอต้อนรับเข้าสู่คอลัมน์ “ผู้เฒ่าเล่า ผู้เยาว์ฟัง” คอลัมน์ที่จะนำพาท่านไปสัมผัสกับบรรยากาศของชุมชนคริสตชนตามวัดต่าง ๆ ในอดีต ผ่านทางความทรงจำของผู้อาวุโสของวัด โดยในครั้งที่แล้ว (ep.1) เราอยู่ที่อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก สำหรับครั้งนี้ เราอยู่ที่ “วัดพระคริสตทฤทัย วัดเพลง” วัดแห่งนี้นับได้ว่าเป็นความสวยงามงดงามมากครับ แม้ว่าวัดหลังนี้จะมีขนาดเล็กกว่าอาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก แต่รับรองว่า วัดแห่งนี้สวยงามไม่แพ้กันครับ

สำหรับแขกรับเชิญทั้งสองท่านที่เราจะมาร่วมพูดคุยกันในวันนี้ นับได้ว่าเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ความรัก และความผูกพันกับวัดพระทฤทัย วัดเพลง แห่งนี้ มาอย่างยาวนาน เป็นเวลาเกือบ 90 ปี แม้ว่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอาจจะล่วงเลยมานานแล้ว แต่พวกท่านยังจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนบัดนี้ ขอเชิญท่านจะได้พบกับเรื่องราวที่คิดถึงของชุมชนชาววัดเพลงจากแขกรับเชิญทั้งสองท่านกันครับ

ขอให้ทั้งสองท่าน ช่วยแนะนำตัวสักหน่อยครับ

ลุงหง่า ผมนาย**มัทธิว วิรัตน์ ว่องประชาบุญกุล** เวลาที่รับศีลล้างบาป ผมได้ชื่อ “นักบุญยอแซฟ” แต่ไป ๆ มา ๆ ก็เป็น “มัทธิว” ไปแล้ว ผมเองก็เคยถามคุณพ่อถึงเรื่องนี้ คุณพ่อบอกว่าก็ดีแล้ว ยังมีนักบุญหลาย ๆ องค์ เขาก็ช่วยอุปถัมภ์เรา ผมมีชื่อเล่นว่า “หง่า” ที่ชื่อนี้เพราะว่าหัวผม หนุนไปข้างหลัง เขาเรียกกันว่า “หง่าเถว” คือ กะโหลกมันหนุนไปด้านหลัง ปีนี้ผมมีอายุ 89 ปีครับ ปัจจุบันมีอาชีพทำสวนมะพร้าวอ่อน เมื่อก่อนก็ปลูกส้มจินด้วย แต่นานมากแล้ว

ลุงโมง ส่วนผมชื่อ**กาเยตาโน วิจิต รัชดา** ครับ ชื่อเล่น “โมง” ที่เรียกโมงเพราะว่าตอนเล็ก ๆ ผมหัวโต ยายก็เลยตั้งชื่อให้ผมว่าหัวโมง หัวโตหรือว่าหัวใหญ่ ก็เลยเรียกโมงตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ก็จะมีคนที่ รู้จักผมอยู่มากพอสมควร เพราะว่าผมเป็น อสม. (อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน) มานาน ตั้งแต่ พ.ศ. 2520 ถึงปัจจุบันนี้ก็ 40 กว่าปีแล้ว และยังเป็นสมาชิกของสหกรณ์เครดิตยูเนียนด้วย ซึ่งผมก็เป็นสมาชิกรุ่นแรกของการก่อตั้งสหกรณ์เครดิตยูเนียนที่วัดเพลง โดยมีคุณพ่อสุชิน คั่นฉ่อง ซึ่งเป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสในสมัยนั้น เป็นผู้ชักชวนให้จัดตั้ง

บรรยากาศเมื่อก่อนเป็นอย่างไรบ้างครับ

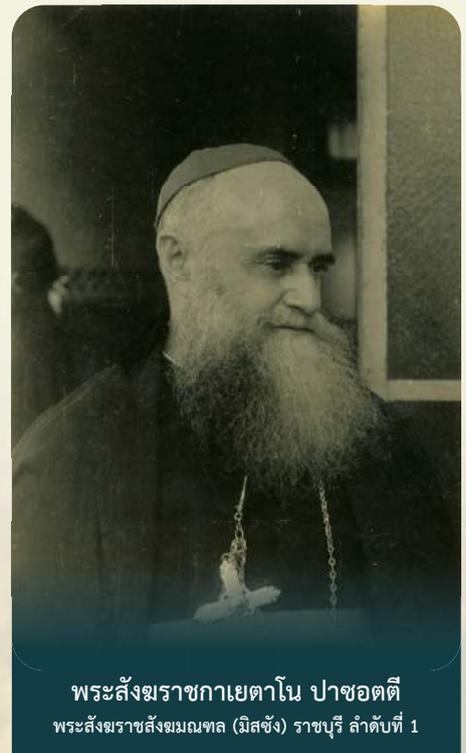
ลุงโมง ผมยังทันสมัยของท่านปาซอตตี ท่านใจดีมาก ท่านไว้หนวด และมักจะชอบสาวหนวด เวลาเทศน์ ท่านจะแทนตัวเองว่า “**อาตมา**” เช่น “*อาตมา มีความ ยินดี*” ท่านเป็นคนเสียงดังฟังชัด

ลุงหง่า สมัยก่อนการเดินทางมาวัด ก็อาศัยเดินอย่างเดียว

ลุงโมง เดินตามสวน มาเรื่อย ๆ

ลุงหง่า บ้านผมเมื่อก่อนต้องเลยเข้าไปในสวนอีกหน่อยหนึ่ง ปัจจุบันก็ขยับออกมา ใกล้เข้ามานิดหนึ่ง สมัยก่อนก็ เดินอย่างเดียว

ลุงโมง ส่วนของผมเมื่อก่อนอยู่แถวบางอิสุญ (บ้านบางนางสุญ) เดินมาวัดก็ไม่ไกลเท่าไร แต่พอมาประมาณ พ.ศ. 2507 แถว ๆ วัดยางงาม พอจะมีที่ทำกินอยู่ ก็เลยไปซื้อที่ไว้ ประมาณ 15 ไร่ พี่ชายคุณพ่อเจริญ ว่องประชาบุญกุล ก็มีที่แถวนั้นคนละ 10 ไร่บ้าง 15 ไร่บ้าง ซึ่งตรงนั้นก็มีคริสตังอยู่ประมาณ 5-6 ครอบครัว ตอนนั้นจะมาวัดก็ต้องเดินอย่างเดียว ระยะทางประมาณ 6 กิโลเมตร แต่ก็มีการสัญจรด้วยเรืออยู่บ้าง เรือที่ใช้เรียกว่า “**เรืออีป๊าบ**” สมัยนั้นมีสงครามโลกครั้งที่ 2 ก็ลำบากมาก จะไปไหนมาไหน จะไปราชบุรีสักที ก็ต้องเดินไปที่ สถานีรถไฟที่ป่อตะคร้อ (ปากท่อ) ทุกวันนี้ก็ยังซื้อนี้อยู่

พระสังฆราชกาเยตาโน ปาซอตตี
พระสังฆราชสังฆมณฑล (มิสซัง) ราชบุรี ลำดับที่ 1

Bishop Gaetan Pasotti, SDB †

ลุงหง่า ในสมัยก่อน คนศรัทธามาก ไม่มีใครที่ไม่มาวัด เพราะส่วนใหญ่ก็ต้องมากันทุกบ้าน

ลุงโมง หนุ่ม ๆ สาว ๆ ก็มักจะมาวัดเข้า ส่วนคนแก่ ๆ หน่อย ก็จะมาวัดสาย เพราะสมัยก่อนจะมีมิสซา 3 เวลา คือ มิสซาเช้าเวลาหกโมง มิสซาสายเวลาเก้าโมง และช่วงบ่าย ซึ่งจะมีการเผาศีลด้วย

ลุงหง่า ในอดีตยังมีการสวดเป็นภาษาจีนด้วย โดยจะสวดก่อนมิสซาประมาณครึ่งชั่วโมง

ลุงโมง คนที่สวดจีน ส่วนใหญ่ก็จะเป็นคนอายุมาก ๆ

ลุงหง่า ใช่ ๆ ก็พวกรุ่นเตี้ย รุ่นกึ่งเรา

ลุงโมง สมัยก่อนคนที่มาเข้าวัด อย่างเช่นพวกผู้หญิงถ้าเกล้าผมไว้ พอจะเข้าวัดก็ต้องปลดออก ไม่มีคลุมผม และเขาจะมีเสื้อมาปูนั่งฟังมิสซากัน

ลุงหง่า เมื่อก่อนจะไม่มีเก้าอี้ไม้ หรือม้านั่งไม้แบบทุกวันนี้

ลุงโมง เราก็นั่งกับพื้นฟังมิสซา จะนั่ง จะลุก จะยืนก็ตรงนั้น ผู้หญิงก็มีเสื้อ ส่วนผู้ชายก็ไม่ได้ปูเสื้อ

ลุงหง่า ที่วัดเขาก็จะทำถังไว้ให้โบหนึ่ง เอาไว้สำหรับเก็บเสื้อ เวลาเลิกวัดก็ม้วน ๆ แล้วก็เอาไปใส่ถังไว้ ซึ่งเสื้อก็เป็นของส่วนตัวของแต่ละคน วัดเขาทำถังไว้ให้เก็บ จะได้ไม่ต้องขนไปขนมา พอมาถึงวัดก็มาหยิบเอาไปปูได้เลย

ลุงโมง สมัยก่อนผู้ชายเข้าวัดมา ก็นั่งฝั่งขวา ผู้หญิงก็อยู่ฝั่งซ้าย จะไม่นั่งปนกันเด็ดขาด

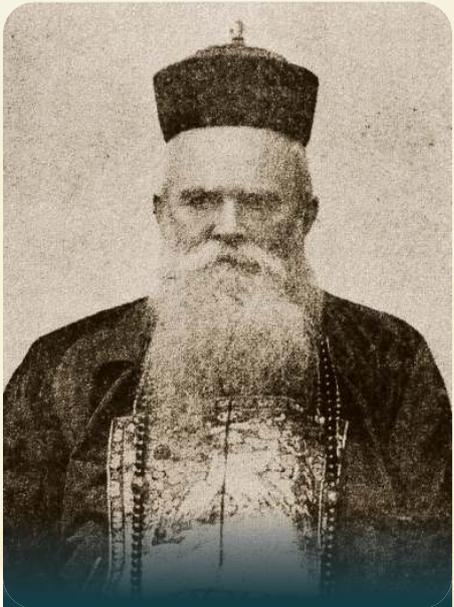
เคยได้ยินมาว่าสมัยแรก ๆ วัดเพลง ไม่ได้อยู่ตรงนี้ แล้วอยู่ที่ไหนมาก่อนครับ

ลุงหง่า การตั้งวัดเพลง เริ่มโดยสมภารปานแห่งวัดบางกล้วย วัดเดิมไม่ได้อยู่ตรงนี้ แต่อยู่ในสวน จากตรงนี้เข้าไป สักประมาณครึ่งกิโลเมตรได้ เป็นบ้านไม้ หลังไม้ใหญ่หนัก

ลุงโมง ปัจจุบันก็ไม่มีแล้ว แต่ก็มีฮวงซุ้ย (หลุมศพ) อยู่

ลุงหง่า ฮวงซุ้ยตรงนั้นเป็นของสมภารปานกับหลานเขา

ลุงโมง ตอนนี้อีกย้ายกระดูกของสมภารปานกับหลานมาได้ ในสุสานของวัดแล้ว ส่วนกระดูกของพ่อเปตีก็อยู่ตรงหน้าแท่น ตรงเสาข้างแท่นนี้

คุณพ่อชาร์ลส์ (การ์โล) เปตี
เจ้าอาวาสวัดเพลงคนสำคัญ

บรรยากาศอื่น ๆ หรือกิจกรรมอื่น ๆ มีอะไรบ้างครับ

ลุงไม่่ง เมื่อก่อนเวลาร้องเพลง นักขับร้อง เขาก็จะขึ้นไปข้างบน เขาเรียกว่า “เล่าเต็ง”
 ลุงหง่า ครูขุนทองเป็นคนเล่นหีบเพลง
 ลุงไม่่ง เมื่อก่อนก็มีหีบเพลงอยู่ข้างบน

ลุงหง่า เวลามาวัด ใครที่มีหน้าที่ช่วยมิสซาก็ไปเตรียม

ลุงไม่่ง ช่วยมิสซา ส่วนใครที่เป็นนักขับร้องก็ขึ้นไปบนเล่าเต็ง
 เมื่อก่อนก็ขับร้องเป็นภาษาละติน ครูขุนทองเนีย
 เก่งภาษาละตินมาก จะฉลองแม่พระหรือมี
 เทศกาลฉลองอะไร ก็ใช้ภาษาละตินทั้งนั้น ฉลองวัด
 แต่ก่อนนี่ก็ขับร้องเป็นภาษาละติน

ลุงหง่า ส่วนผมนี้ ส่วนมากก็ช่วยมิสซาเป็นประจำ
 ลุงไม่่ง การช่วยมิสซาในอดีต ต้องตอบรับเป็นภาษา

ละตินด้วยนะ ตอนนั้นก็พอจำได้บ้าง แต่ในอดีต
 ก็สามารถตอบรับได้ไม่ยาก เช่น ถ้าพระสงฆ์สวดว่า
Dominus Vobiscum (พระเจ้าสถิตกับท่าน)
 เราก็ตอบว่า *Et cum spiritu tuo (และสถิตกับ*
ท่านด้วย) อะไรแบบนั้น ที่มียากอยู่ก็คือ
 บทข้าพเจ้าสารภาพบาปนั้นแหละ ซึ่งจะสวดว่า
mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa
 อะไรประมาณนั้น และในเวลาเทศน์ก็ไม่มีไม้คั้น
 คุณพ่อต้องขึ้นไปเทศน์บนธรรมาสน์ โดยเทศน์
 เป็นภาษาไทย

ลุงหง่า ถ้าเทศน์เป็นภาษาละติน สัตบุรุษคงต้องไปเรียน
 ภาษาละตินใหม่จะได้ฟังออก (หัวเราะ)

สมัยก่อนก็มีเรียนคำสอนด้วย เมื่อก่อนหนังสือ
 คำสอนเล่มไม่ค่อยใหญ่ นะ เวลาเรียนคำสอนเสร็จ
 ต้องเอาไปซ่อนไว้ เพราะว่าสมัยก่อนทางการ
 เขาไม่ให้เรียนคำสอน เราจึงต้องเอาไปซ่อนไว้
 หลังโรงเรียนเรื่องวิทย์ แล้วก็มีกิจกรรมเยาวชนด้วย

ลุงไม่่ง ไซ่ ๆ เมื่อก่อนเขาเรียกว่า “ยุวชน” กับ “ยุพดี” ครับ
 ยุวชนนี่ก็คือผู้ชายหนุ่ม ๆ หรือปัจจุบันเรียกว่า
 เยาวชนชาย ส่วนผู้หญิงเขาก็จะเรียกว่า ยุพดี ปัจจุบัน
 เรียกว่า เยาวชนหญิง ซึ่งตอนนี้เราก็เรียกเป็น
 เยาวชนหมด ไม่ได้แบ่งคำเหมือนเมื่อก่อน

ลุงหง่า

การเป็นเยาวชน ยุพตินี้ก็คือ ผู้ที่ยังไม่ได้แต่งงาน คนแต่งงานแล้ว ก็ไม่เรียกว่าเยาวชนแล้ว เวลาที่วัดมีงานอะไร พวกเยาวชนก็จะมาช่วยงานที่วัดกัน

ลุงม่่ง

เวลาฉลองวัด พวกเยาวชนจะตัดทางมะพร้าว มาจัดให้โค้งเป็นซุ้มเพื่อประดับ ซึ่งก็จะทำกัน รอบวัดเลย

ลุงหง่า

สวยงามนะ เมื่อก่อนทำกันสวยเลย ส่วนเรื่องถนน เกิดขึ้นสมัยของ**คุณพ่อประดิษฐ์ ว่องวาริ** คุณพ่อเป็นคนเริ่มตัดถนนในชุมชน คาทอลิก วัดเพลง

ลุงม่่ง

พ่อประดิษฐ์เป็นเจ้าของอวาสาอยู่หลายปีนะ พอมาในสมัยของ**คุณพ่อสุเทพ ภูมา** เขาก็มาถามผมว่า ที่ที่เช่าอยู่มันหายไปเท่าไร พ่อจะลดค่าเช่าให้ ที่นี้ผมก็มาคิดว่า เขาทำความเจริญให้เราแล้ว เราก้เสียค่าเช่าไปตามเดิม ทั้ง ๆ ที่เราเสียที่ปลูกมะพร้าวไป แต่ก็ต้องบอกว่าที่สุดแล้วทุกวันนี้ก็เป็นทางลาดยางสบาย บ้านไหนที่ไม่มีถนนถึงบ้าน แสดงว่าบ้านนั้นยังไม่เจริญ ตอนนี้อยู่สะดวกขึ้นมาก

คุณพ่อประดิษฐ์ ว่องวาริ

คุณพ่อสุเทพ ภูมา

ลุงหง่า

ส่วนเรื่องวัด เมื่อก่อนสีของวัดด้านนอกเป็นสีดำ ๆ เขาใช้ปูนขาวแล้วก็มาดำกับน้ำตาล (น้ำอ้อย) ไข่ฉาบผนังของวัด ไม่ใช่ซีเมนต์

ลุงม่่ง

สีข้างนอกก็คล้าย ๆ กับวัดบางนกแขวก ส่วนภายในวัด ก่อนนี้รูปปั้นบรรดานักบุญ จะติดเตี้ยกว่านี้ ลงมาถึงที่พัทลมปัจจุบันเลย ตอนบูรณะ 100 ปีของวัด เขาก็ยกให้สูงขึ้น แล้วก็ปรับปรุงใหม่ พวกไฟฟ้า ฝ้าก็มาประดับใหม่ตอนฉลอง 100 ปี

ลุงหง่า

เพดานก็ทาสีใหม่ สวยเลย ตอนที่ผมเด็ก ๆ โตมา สีต่าง ๆ มันก็เก่าไปหมดแล้ว มันซีดไปหมดแล้ว ตอนใหม่ ๆ เลยไม่รู้ว่ามันเป็นยังไง

ลุงโม่ง

สมัยก่อนเวลาจะเข้าออกจากหลังวัดไปพระแท่น ก็จะใช้ประตูที่อยู่ด้านซ้ายและขวาของพระแท่น ปัจจุบันประตูเหล่านี้ ถูกปิดและปรับเป็นซุ้มแม่พระและนักบุญยอแซฟไปแล้ว โดยมีการเจาะกำแพง ทำประตูตรงกลาง หลังพระแท่น ในอดีต เวลาทำพิธีจะเดินออกจากประตูตรงซุ้มแม่พระ และกลับเข้าทางซุมนักบุญยอแซฟ

ลุงหง่า

เมื่อก่อนจะมีโต๊ะรับศีลหน้าแท่น พระสงฆ์ก็จะมาส่งศีลตรงนั้น

ลุงโม่ง

สมัยนั้นจับแผ่นศีลไม่ได้นะ ต้องรับด้วยปากเท่านั้น ไม่ให้จับเลยเพราะถือว่าทุราจารศีล

ลุงหง่า

เวลาคริสต์มาส เมื่อก่อนไม่มีไฟฟ้าใช้ ชาวบ้านก็จะใช้ตะเกียงเจ้าพายุ ใครมีก็หิ้วมาจากบ้านแล้วมาแขวนไว้หน้าวัด สว่างไสว ส่วนในวัดก็จะมีไฟของวัด มีการแสดงละครด้วยนะ

ลุงโม่ง

นักแสดง ขึ้นมาตรงชานพักเล่าเต็ง มาร้อง มาแสดง สมัยนั้นแสดงกันดีมาก แสดงตั้งแต่ข้างนอกวัดจนเข้ามาในวัด

คุณพ่อเจ้าอาวาสคนไหนที่เราารู้สึกว่า “ระเบียบมาก” ครับ

ลุงโม่ง

ถ้าเจ้าอาวาส สำหรับผมก็**คุณพ่อไกรศรี ทัพศาสตร์** ที่เป็นพระสงฆ์ไทยองค์แรกที่มาประจำวัดเพลง จะบอกว่าเขาดีมากครับ อย่างเช่น สมัยก่อนรายได้ผมก็ยังไม่ค่อยดีก็เลยค้างค่าเช่า พ่อเขาก็ดูผมว่า “ไม่เก็บไว้ใช้บ้างหรือ” ประมาณว่า ใช้เงินจนหมด ไม่เหลือมาส่งค่าเช่าบ้างหรือยังไง อะไรประมาณนั้น (หัวเราะ)

ลุงหง่า

ถ้าเป็นเรื่องความศรัทธา หรือเรื่องการมาวัด สำหรับผมก็ยกให้**คุณพ่อหลุยส์ (หลุยส์ ฟอเลียมตี)** ใครที่ไม่มาวัดก็จะถามว่า ทำอะไรถึงไม่มาวัด เวลาท่านเทศน์ก็จะมองลงมา

แล้วเก็บเป็นข้อมูลว่าใครมาวัด ใครไม่มาวัดบ้าง ท่านรู้นะ รู้หมดแหละ ไม่ได้มีการตามไปถึงบ้าน แต่ถ้ามาวัดเมื่อไรก็จะถามเลยว่า ก่อนหน้านี้ทำไมไม่มาวัด

ในด้านการศึกษาของผู้คน ของชุมชนเมื่อก่อนทำอะไรกันบ้างครับ

ลุงหง่า สมัยก่อนเริ่มแรกก็ปลูกหอม ปลูกกระเทียม รุ่นหลังก็หันมาปลูกคะน้าดอก จากคะน้าดอก ก็ปลูกกล้วยหอมซึ่งก็ปลูกกันมาก และเมื่อก่อนก็มีการปลูกส้มจีนด้วย ซึ่งที่แรก กังของผมนี่เอามาจากเมืองจีน ตอนหลังก็มีคนที่นำกิ่งพันธุ์ไปปลูกที่คลองไทยบำรุง วันหนึ่งผม 3 คน คือผม เตี้ยและพี่ชายของผม รดน้ำขึ้นมาจากสวน กำลังเหนื่อย ๆ ก็คุยกันว่า “เราน่าจะปลูกส้มจีนกันนะ” ก็เลยตัดสินใจไปให้เขาซำกิ่งมาให้ แล้วก็มาปลูก ก็เป็นจุดเริ่มต้นของส้มจีนวัดเพลงขึ้นมา แต่ก่อนเขาก็ปลูกกันแค่ 5 ต้น 10 ต้น แต่ของผมปลูกทั้งสวนเลย ภายหลังก็ปลูกกันหมดทั่วทั้งวัดเพลง ส้มจีนบ้าง ส้มเขียวหวานบ้าง ถือว่าเป็นส้มที่มีคุณภาพมาก ดีที่สุดในสมัยนั้น

ลุงโมง ครับ มันเป็นเพราะดิน และน้ำในแถวนี้

ลุงหง่า ส้มจีนก็ปลูกได้ประมาณสัก 10 กว่าปี ก็ต้องเปลี่ยนเป็นปลูกพืชอย่างอื่น เพราะเกิดโรค ส้มจีนไม่ให้ผล ปัจจุบันนี้ได้ปลูกมะพร้าวอ่อน เพราะพื้นที่จังหวัดราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และนครปฐม ทั้งสี่จังหวัดนี้ ถือว่าเป็นแหล่งปลูกมะพร้าวอ่อนดีที่สุดในประเทศไทย

เรื่อง “โจรบ้านกอไผ่” ทั้ง 2 ท่านพอจะทราบความเป็นไปเป็นมาบ้างไหมครับ

ลุงโมง ตอนนั้นผมเรียนอยู่ ป.4 ครับ **คุณพ่อมานะ (นาตล มาเน)** เข้าไปทำมิสซาที่วัดแพรกหนามแดง เป็นวัดที่อยู่ในความดูแลของวัดเพลง ดังนั้นพ่อเจ้าอาวาสวัดเพลงต้องไปทำมิสซาให้ ไปแล้วก็กลับ สมัยนั้นน้ำเค็ม ยุบชุมมาก

ลุงหง่า เวลาไป ก็ไปโดยเรือ มีคนแจวเรือให้พื่อนั่ง

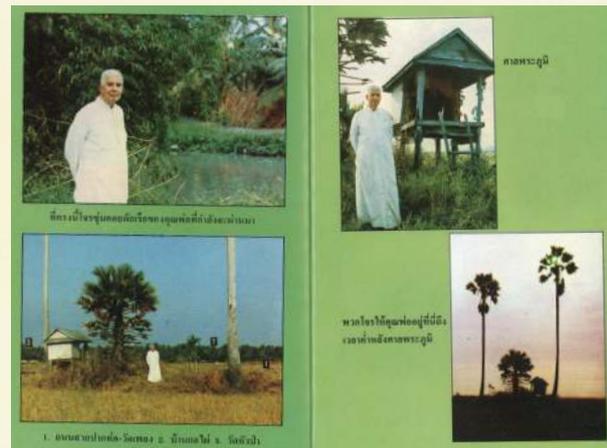
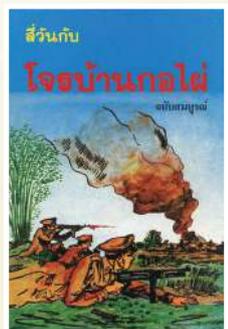
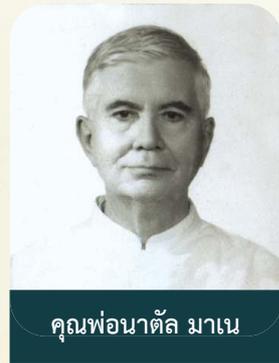
ลุงโมง มีครั้งหนึ่งที่พ่อไปทำมิสซาแล้วขากลับ ก็ถูกโจรจับไปเรียกค่าไถ่ พ่อพ่อถูกจับ พ่อเขาก็บอกไปว่า พ่อไม่มีเงินเดือน โจรเห็นว่าไม่มีเงินก็เลยปล่อยพ่อมาที่นี้พ่อก็เห็นว่า ถ้าปล่อยไว้แบบนี้ก็จะต้องเดือดร้อนคนอื่นอีกแน่ พ่อก็สอบถามทางราชการว่า ทางตำรวจไทยพอจะปราบได้ไหม เพราะถ้าปราบไม่ได้เขาจะประสานเพื่อนำตำรวจอิตาลีมาปราบ ผลสุดท้ายก็ปราบได้

ลุงหง่า เรียกได้ว่า เอกองปราบมา ตำรวจราชบุรีมา ตำรวจจากสมุทรสงครามมา มาล้อม ลงมือปราบตั้งแต่เข้ามิดตกบ่าก็ยังเอาไม่ลง มันยังสู้อยู่ ที่นี้ตำรวจก็เป็นกังวล เพราะว่าเตี้ยถ้ามีดแล้ว ก็กลัวว่าโจรมันจะล้อมหลังตำรวจ เพราะถ้าล้อมหลังตำรวจตายแน่ ตำรวจก็เลยเอาลูกไฟยิงเข้าไป เผาบ้านกอไผ่เลย ปัจจุบันก็ยังมียี่ชื่อบ้านกอไผ่อยู่

ลุงโมง บ้านกอไผ่ก็อยู่เลยไปจากที่วัดเราประมาณ 7 กิโลเมตร

ลุงหง่า ฆนาตอยู่วัดเพลงนี้ก็ยังมีมองเห็นนะ เวลาเขาเผา ไอ้โฮ ควันขึ้นโขมงเลย

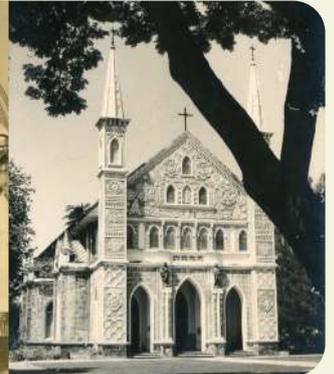
ลุงโมง คือ เมื่อก่อนมันโล่ง มันไม่มีสวนมะพร้าว จะเป็นนา จึงเห็นหมด

ขนมหวานวัดเพลง

ลุงहां ขนมหวานของวัดเพลงนี้ เรียกว่า
ชั้นหนึ่งเลย

ลุงไม่่ง พระคุณเจ้าปัญญา กฤษเจริญ
เคยบอกว่า “อย่าเลิกนะ เพราะว่า
มันกลายเป็นเอกลักษณ์ของวัดเพลง
ไปแล้ว”

นี่ก็เป็นประสบการณ์ ความทรงจำช่วงหนึ่งในชีวิตของท่านทั้งสอง
ที่ได้นำมาถ่ายทอดให้พวกเราได้อ่าน ได้ฟัง และได้รับชมผ่านทางคอลัมน์
และรายการ “ผู้เฒ่าเล่า ผู้เยาว์ฟัง” แม้ว่าบางคนอาจไม่เคยสัมผัส
บรรยากาศเหล่านั้นในอดีต แต่จากบทสัมภาษณ์ของท่านทั้งสองนี้
ก็คงจะทำให้เราได้เรียนรู้ถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ รวมไปถึงเกร็ดเล็ก
เกร็ดน้อยของชุมชนคริสตชนในอดีต

ขอขอบคุณทุกท่านที่ติดตามเรื่องราวในอดีตของชุมชน
วัดเพลงแห่งนี้ ท่านผู้อ่านยังสามารถรับชมการสัมภาษณ์นี้
ได้ในรายการ “**Jarbur History**” ซึ่งผลิตโดยสื่อมวลชนคาทอลิก
สังฆมณฑลราชบุรี (Catholic Social Communications of
Ratchaburi: CSCR) ผ่านทาง

 Facebook fanpage: **สังฆมณฑลราชบุรี**

 Youtube: **HOPE Studio by CSCR**

 Website: **www.ratchaburidio.or.th**

สำหรับการสัมภาษณ์ครั้งต่อไป จะเป็นวัดไหน สามารถ
ติดตามได้จาก **สารสังฆมณฑลราชบุรี ฉบับถัดไป**

พระวาจาแห่งชีวิต THE WORD OF LIFE

โดย คุณพ่อยอห์น บัปติสต์ กฤษณา ลี้มเฉลิม
ผู้อำนวยการแผนกพระคัมภีร์

บ้านแห่งความหวังใหม่ที่มีชีวิตชีวา

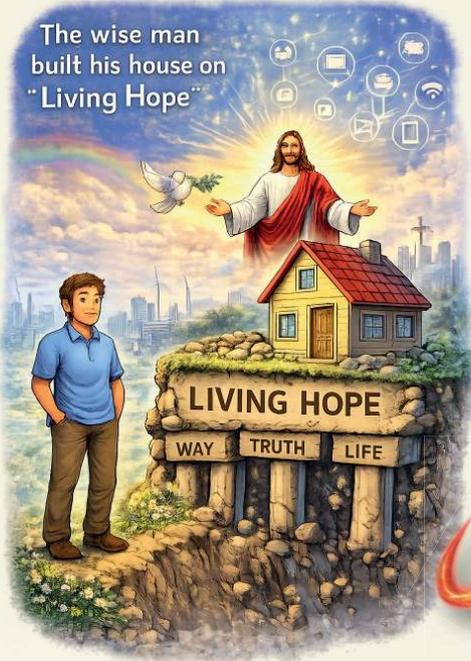
ไม่มีใครปฏิเสธได้ว่า ความหวังเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของเรา ความหวังทำให้เกิดความรู้สึกว่า ความปรารถนาของเราจะเป็นจริงได้ ความหวังทำให้ทุกวันเวลาในชีวิตดำเนินไปอย่างมีเป้าหมาย เป็นแรงผลักดัน ให้เรากล้าเผชิญปัญหาและความยากลำบาก กระตุ้นให้เราคิดและหาวิธีที่จะได้มาซึ่งความสำเร็จ

เดิมทีชาวอิสราเอลมีความหวังในพระเจ้า แต่ความหวังนั้นดูเหมือนจะอยู่ไม่นาน “พวกเขาได้เป็นชนชาติใหญ่” (ปฐม 12:2) แต่ต่อมาก็ต้องเผชิญความทุกข์ยาก การเบียดเบียน และการเนรเทศ แล้วความหวังของพวกเขา อยู่ที่ไหน ท่ามกลางความสิ้นหวังยังมีแสงรำไร “ดูซิ วันเวลาจะมาถึง เมื่อเราจะทำพันธสัญญาใหม่กับพงศ์พันธุ์ อิสราเอลและพงศ์พันธุ์ยูดาห์” (ยรม 31:31) และเมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จมา ทรงมอบพระองค์เองบนไม้กางเขน เพื่อไถ่มนุษยชาติ พระองค์ทรงเป็น “พันธสัญญาใหม่” (ลก 22:20) ดังพระวาจาที่ว่า “ในอดีต พระเจ้าตรัสกับ บรรพบุรุษของเราโดยทางประกาศหลายวาระและหลายวิธี ครั้นสมัยนี้เป็นวาระสุดท้ายพระองค์ตรัสกับเรา โดยทางพระบุตร” (ฮบ 1:1-2) พระเยซูเจ้าทรงเป็นความหวังใหม่

พระเยซูเจ้าทรงสอนว่า

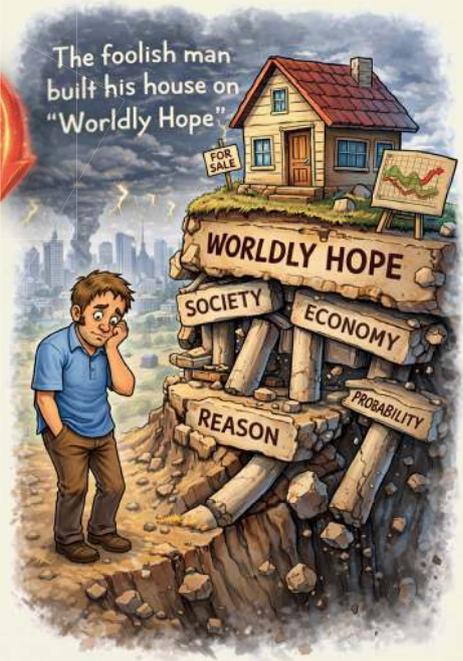
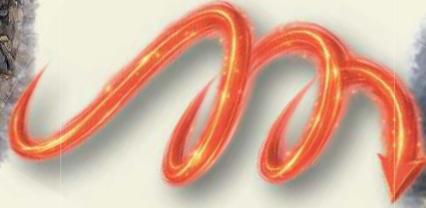
“ผู้ใดพึ่งถ้อยคำเหล่านี้ของเราและปฏิบัติตาม
ก็เปรียบเสมือนคนมีปัญญาที่สร้างบ้านไว้บนหิน
ฝนจะตก น้ำจะไหลเชี่ยว ลมจะพัดโหมเข้าใส่บ้านหลังนั้น
บ้านก็ไม่พัง เพราะมีรากฐานอยู่บนหิน
ผู้ใดที่พึ่งถ้อยคำเหล่านี้ของเราและไม่ปฏิบัติตาม
ก็เปรียบเสมือนคนโง่เขลาที่สร้างบ้านไว้บนทราย
เมื่อฝนตก น้ำไหลเชี่ยว ลมพัดโหมเข้าใส่บ้านหลังนั้น
มันก็พังทลายลงและเสียหายมาก” (มธ 7:24-27)

เราจึงเปรียบเทียบการมีความหวังใหม่นี้ได้กับการสร้างบ้าน

The wise man built his house on "Living Hope"

คนมีปัญญาเป็นผู้ที่สร้างบ้านของตนไว้บน “ความหวังที่มีชีวิตชีวา” (1 ปต 1:3) มีความเชื่อในพระเยซูเจ้าผู้ทรงเป็น “หนทางความจริง และชีวิต” (ยอห์น 14:6) ดำเนินชีวิตในฐานะพยานแห่งความหวังและกล้าเผชิญเป็นความท้าทายในโลกสมัยใหม่ สังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงและเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างก้าวกระโดด คนมีปัญญาดำเนินชีวิตด้วยความรัก สร้างสันติสุขและธำรงไว้ซึ่งความหวังในโลกปัจจุบันโดยมีรากฐานอยู่ในพระคริสตเจ้า

The foolish man built his house on "Worldly Hope"

ตรงกันข้าม คนโงเขลาเป็นผู้ที่สร้างบ้านของตนไว้บน “ความหวังที่เหน้อยล้า” เป็นความหวังตามวิถีโลกที่สามารถมาเติมเต็มชีวิตเขาได้เพียงชั่วคราว อาจเป็นความหวังในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยมีรากฐานอยู่บนความรู้ เหตุผล และความน่าจะเป็น

ดังนั้น พระวาจาที่ว่า “ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง” (รม 5:5) จะเป็นจริงก็ต่อเมื่อพวกเรามีความเชื่อในพระเยซูเจ้า ปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงสอนและวางใจในพระองค์เสมอ แม้จะมีอุปสรรคมากมายในชีวิต ฝนจะตก น้ำจะไหลเชี่ยว ลมจะพัดโหมกระหน่ำ บ้านก็ไม่พังเพราะมีรากฐานอยู่ในพระเยซูคริสตเจ้า และบ้านนี้มิใช่มี “ฉัน” เพียงลำพัง แต่มี “เรา” ที่พร้อมจะก้าวไปด้วยกัน เติมความหวังแก่กันและกัน **ทำให้ความหวังใหม่ในพระเยซูเจ้า** ใหม่อยู่เสมอในบ้านของพระศาสนจักรในโลกปัจจุบัน

หนทาง ความจริง และ ชีวิต

Way Truth and Life

ชีวิตมิชชันนารี ในประเทศไทย

คุณพ่ออันโตนีโอ วาลเชกสกี
OFM Cap

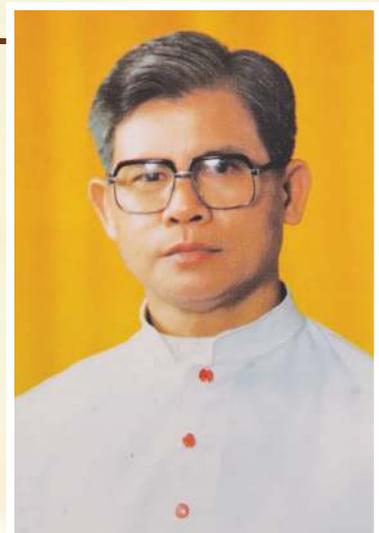
N. S. della
THAILANDIA
protegga e benedica
i nostri Benefattori

เรื่องบังเอิญไม่มีในโลก “There is no coincidence in this world.” การที่คน ๆ หนึ่งได้ละทิ้งบ้านเกิดเมืองนอน เดินทางข้ามน้ำ ข้ามทะเล แล้วมาใช้ชีวิตในอีกซีกโลกหนึ่ง เพื่อทำงานรับใช้พระเจ้า ก็คงจะไม่ใช่เรื่องบังเอิญเช่นกัน แต่หากเป็นกระแสเรียกจากพระเจ้าที่ได้ทรงเชื้อเชิญเขา เป็นเวลากว่าครึ่งชีวิตที่ “คุณพ่ออันโตนีโอ วาลเชกสกี” พระสงฆ์คณะภราดาน้อยกาปูชิน ชาวอิตาลี ได้มาเจริญชีวิตประกาศข่าวดีแห่งความรอดพ้นในผืนแผ่นดินไทย เป็นพิเศษในเขตสังฆมณฑลราชบุรี โอกาส 40 ปี แห่งการเป็นมิชชันนารีของท่าน คงจะเป็นโอกาสเหมาะที่เราจะได้รับการแบ่งปันเรื่องราวในชีวิตของคุณพ่อกันครับ

รูปแม่พระไทย สัญญาณเรียกสู่ประเทศไทย

ค.ศ. 1977 พระสังฆราชเอก ทับปิง ได้เริ่มติดต่อกับอัคราธิการ คณะภราดาน้อยกาปูชิน เพื่อขอให้ส่งบรรดาภราดาบางคนมาที่ประเทศไทย เพื่อรับใช้พระศาสนจักรในสังฆมณฑลราชบุรี อัคราธิการได้ตอบรับคำร้องขอของพระสังฆราช โดยได้มอบหมายเจ้าคณะแขวงของมิลานให้ส่งภราดาบางคนของแขวงมา ซึ่งพวกเขาได้เดินทางมาถึงประเทศไทยในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1980

7 ปีก่อนที่เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น คือ ใน ค.ศ. 1970 พ่อยังอยู่ในบ้านเณรกลางของคณะ คือ หลังจากได้ทำการปฏิญาณตนครั้งแรกแล้ว ในเวลานั้น ไม่มีผู้ใดเลยจะคาดคิดว่าวันหนึ่งภราดาในแขวงของเราจะไปเป็นมิชชันนารีในประเทศไทย แต่พ่อกลับได้ประสบเหตุการณ์ ๆ หนึ่งที่น่าสนใจมาก ๆ

พระสังฆราชยอแซฟ เอก ทับปิง

วันหนึ่ง พ่อได้เข้าไปในห้องสมุด และเมื่อได้หยิบหนังสือเล่มหนึ่งขึ้นมา ก็มีภาพศักดิ์สิทธิ์ใบเล็ก ๆ ใบหนึ่งร่วงออกมา พ่อหยิบขึ้นมาดู ก็เห็นว่าเป็นภาพพระนางมารีย์แต่ทรงฉลองพระองค์มีลักษณะพิเศษ พ่อจึงพลิกดูด้านหลัง และเห็นข้อความเขียนไว้ว่า **“พระแม่แห่งประเทศไทย”** และต่อด้วยข้อความว่า **“ขอทรงปกป้องรักษาและอำนวยการแก่บรรดาผู้มีพระคุณของเรา”** พ่อรู้สึกประทับใจภาพนั้นมาก จึงนำไปไว้ในห้องของพ่อ และใส่ไว้ในหนังสือภาวนาของพ่อ ภาพนี้ คือ ภาพพระแม่มารีย์ซึ่งอาจจะเรียกได้ว่าเป็น **พระแม่ประจำสังฆมณฑลราชบุรี** ที่ได้ถูกจัดทำขึ้นตามคำร้องขอของ**พระสังฆราชคาร์เรโตโต** เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งพระสังฆราชแห่งราชบุรี พระนางมารีย์ทรงฉลองพระองค์ด้วยเครื่องแต่งกายแบบไทย และพระกุมารเยซูซึ่งพระแม่มารีย์ทรงอุ้มอยู่ ก็ทรงฉลองพระองค์แบบไทยด้วย

พ่ออยู่ในประเทศไทยมาเป็นเวลา 40 ปี และใน 40 ปีนี้ พ่อได้ใช้ชีวิตและรับใช้ในสังฆมณฑลราชบุรีเป็นเวลา 32 ปี ถึงแม้ว่าในช่วงอีก 8 ปีที่พ่ออยู่ที่สามพราน ในทุกวันอาทิตย์พ่อก็ยังคงเดินทางไปประกอบพิธีบูชาขอบพระคุณที่หมู่บ้านหาดแดงอย่างสม่ำเสมอ

วันหนึ่ง สามเณรบางคนของสังฆมณฑลราชบุรีได้ขอให้พ่อไปเป็นผู้นำการเข้าเงียบให้พวกเขาเป็นเวลาหลายวันที่**ศูนย์ภาวนาทาบอร์** เมื่อพ่อได้เข้าไปในสถานที่ภาวนา และเป็นสถานที่สำหรับเทศน์ พ่อก็ต้องประหลาดใจ เพราะพ่อได้เห็นรูปปั้นของแม่พระที่ตั้งอยู่ที่นั่นในเวลานั้น ซึ่งเป็นพระแม่มารีย์องค์เดียวกับในภาพศักดิ์สิทธิ์ใบเล็กใบนั้น สีลิปปีในประเทศไทยและในสังฆมณฑลราชบุรี (ซึ่งเป็นสังฆมณฑลของพระแม่ในภาพศักดิ์สิทธิ์ใบเล็กนั้น) ซึ่งพ่อยังคงเก็บรักษาไว้ในหนังสือภาวนาของพ่อนับตั้งแต่ ค.ศ. 1970 จนถึงปัจจุบัน พ่อมีความเชื่อมั่นอย่างยิ่งว่าในชีวิตของเรา ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่ทุกสิ่งล้วนอยู่ภายใต้การทรงนำของพระญาณเอื้ออาทรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

“พระแม่แห่งประเทศไทย”
“ขอทรงปกป้องรักษาและอำนวยการแก่บรรดาผู้มีพระคุณของเรา”

“พระแม่ไทย”
ที่ศูนย์ภาวนาทาบอร์
อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี

พ่อมาเป็นมิชชันนารีในประเทศไทยได้อย่างไร

การเริ่มต้นการมาอยู่ในประเทศไทยของคณะไม่ใช่เรื่องง่ายเลย ภราดาสามคนแรก que เดินทางมาถึงประเทศไทยใน ค.ศ. 1980 หนึ่งในสามคนนั้นต้องเดินทางกลับอิตาลีหลังจากอยู่ได้เพียงหกเดือนเนื่องจากความเจ็บป่วย ส่วนภราดาคนอื่น ๆ ก็ประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย

ใน ค.ศ. 1984 พ่อดำรงตำแหน่งเป็นผู้ใหญ่ของอารามเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง และในเวลาเดียวกัน ทุกสัปดาห์พ่อต้องเดินทางไปสอนที่บ้านเณรใหญ่ของคณะที่เมืองมิลาน ในช่วงสิ้นเดือนมิถุนายนที่เป็นช่วงปิดปีการศึกษา บรรดาอาจารย์และผู้รับผิดชอบการอบรมได้มีการประชุมกันเพื่อประเมินผลการสอบ หลังจากการประชุมดำเนินไปประมาณชั่วโมงครึ่ง เจ้าคณะแขวงซึ่งเป็นประธานการประชุมก็ได้เชิญทุกคนพักเบรกช่วงสั้น ๆ

ขณะที่พ่อกำลังจะออกจากห้องประชุม เจ้าคณะแขวงได้ขอให้พ่อรอสักครู่หนึ่ง เพราะท่านต้องการคุยกับพ่อ เราออกไปที่ระเบียงภายในอาราม และท่านได้บอกกับพ่อว่ามีเรื่องหนึ่งอยากจะขอ แล้วท่านก็กล่าวกับพ่อว่า “คุณจะไปประเทศไทยได้ไหม มีความต้องการที่นั่น” พ่อหยุดคิดอยู่ไม่กี่วินาที แล้วตอบไปว่า “ครับ ผมจะไปที่นั่น” ท่านขอบคุณพ่อทันที และบอกว่าจำเป็นต้องรอการอนุมัติวีซ่าเพื่อเข้าประเทศไทยก่อน

เหตุผลที่พ่อตอบว่า “ครับ ผมจะไป” เป็นเพราะกระแสเรียกของพ่อนั้นมีการเป็นมิชชันนารีด้วย เมื่อพ่ออายุได้ 12 ปี ระหว่างปีการศึกษา ทุกเดือนพ่อจะเข้าร่วมการเข้าเฝ้าประจำเดือน ซึ่งจัดขึ้นในวันอาทิตย์แรกของเดือน โดยพระสงฆ์ผู้รับผิดชอบศูนย์เยาวชน ท่านจะคัดเลือกเยาวชนบางคนให้เข้าร่วม โดยมีจุดประสงค์เพื่อปลูกฝังกระแสเรียกด้วย ในแต่ละครั้ง จะมีพระสงฆ์สังฆมณฑลหรือพระสงฆ์นักบวชมาแนะนำการเข้าเฝ้า เราจะภาวนา ฟังคำสอน และจบด้วยการนมัสการศีลมหาสนิทและการอวยพรศีลมหาสนิท

ในการเข้าเฝ้าครั้งสุดท้ายของปีนั้น พระสงฆ์นักบวชจากคณะ PIME เป็นผู้นำการเข้าเฝ้า ระหว่างการนมัสการศีลมหาสนิท ท่านได้แจกกระดาษแข็งใบเล็ก ๆ ให้ทุกคน บนกระดาษใบนั้นมีคำถามสามข้อ คำถามแรกถามว่า “คุณรู้สึกว่าคุณจะถูกเรียกให้เป็นพระสงฆ์หรือไม่” คำถามที่สอง “คุณรู้สึกว่าคุณจะถูกเรียกให้เป็นนักบวชหรือไม่” และคำถามที่สาม “คุณรู้สึกว่าคุณจะถูกเรียกให้เป็นมิชชันนารีหรือไม่” หลังคำถามแต่ละข้อ มีให้เลือกตอบว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” พ่อจำได้ชัดเจนว่า พ่อได้ตอบว่า “ใช่” ทั้งสามข้อ พ่อรู้สึกว่าถูกเรียกให้เป็นพระสงฆ์ เป็นนักบวช และเป็นมิชชันนารี

หลังจากนั้น พ่อแทบไม่ได้คิดถึงเหตุการณ์นี้อีกเลย จนกระทั่งหลังจากได้ถวายคำปฏิญาณตลอดชีวิตแล้ว เมื่อครั้งที่พ่อและภราดาที่ถวายคำปฏิญาณพร้อมกัน ได้มีโอกาสพบปะเยาวชนและถูกขอให้เล่าถึงกระแสเรียกของตนเอง พ่อจึงนึกขึ้นได้ถึง “คำว่าใช่ทั้งสาม” นั้น และได้เล่าเหตุการณ์นี้ออกไป

ในเวลานั้น หนึ่งในคำว่า “ใช่” ได้สำเร็จเป็นจริงแล้ว หลังจากนั้นสองปีต่อมา คำว่า “ใช่” อีกคำก็สำเร็จเป็นจริง ด้วยการรับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ใน ค.ศ. 1977 และอีกแปดปีต่อมา คือใน ค.ศ. 1985 คำว่า “ใช่” ข้อที่สามก็สำเร็จเป็นจริงเช่นกัน ด้วยการเดินทางมาถึงประเทศไทยในวันจันทร์ที่ 28 เมษายน ค.ศ. 1985

ตามปกติ การออกไปทำงานมิชชันนารีนั้น มักจะเป็นภรรยาที่ต้องแสดงความปรารถนาและขอบรรดาผู้ใหญ่ให้ส่งเขาไป พ่อเองแม้จะมีความปรารถนานั้นอยู่ในใจ แต่ก็ไม่เคยขอละ เพราะแม่ของพ่อป่วยหนักมาก และทุกครั้งที่ได้ยินใครพูดถึงมิชชันนารี แม่ก็จะถามพ่อทั้งน้ำตาว่า “ลูกจะไม่ไปเป็นมิชชันนารีใช่ไหม” แล้วพ่อก็จะพยายามปลอบใจแม่ แต่เมื่อพระญาณเอื้ออาทรได้ทรงจัดเตรียมโอกาสนั้นให้ พ่อก็ตอบรับทันที และเมื่อพ่อเล่าเรื่องนี้ให้แม่ฟัง แม่ก็ซาบซึ้งใจและยอมรับเช่นกัน

พ่อได้รับแจ้งว่า วิสาเข้าประเทศไทยได้รับการอนุมัติแล้ว ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นวันฉลองแม่พระแห่งเมืองลัวร์ ในขณะที่พ่อกำลังเทศน์อยู่ในวัดของพระสงฆ์องค์เดียวกันกับที่เคยเป็นผู้รับผิดชอบศูนย์เยาวชนในครั้งนั้น และเป็นผู้จัดการเข้าเฝ้าพระจำเดือนที่พ่อได้กล่าวถึงในเขตวัดของท่าน มีวัดเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง อุทิศแด่แม่พระแห่งเมืองลัวร์ และท่านได้เชิญพ่อไปเทศน์ตรีวารเตรียมฉลอง รวมทั้งให้เทศน์ในวันฉลอง และให้ช่วยฟังแก้บาปด้วย

บทบาทของการเป็นเจ้าของาวาสวัดนักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซี หาดแดง

ตลอดระยะเวลา 40 ปีที่ผ่านมา พ่อได้ปฏิบัติงานอภิบาลรับใช้ของพ่อที่หมู่บ้านหาดแดง แล้วงานรับใช้เริ่มตื้นเขินอย่างไร

ประมาณ ค.ศ. 1990 พระสังฆราชยอห์น บอสโก มนัส จวบสมัย ได้มาที่อารามของเรา ท่านได้สอบถามถึงการกลับมาของคุณพ่อแฮร์โจ ซึ่งได้เดินทางไปประเทศอิตาลีเป็นระยะเวลาหนึ่ง เพราะพระสังฆราชมีความประสงค์อยากจะทำมอบหมายงานอภิบาลงานหนึ่งให้แก่ท่าน แต่เมื่อทราบว่าคุณพ่อแฮร์โจจะยังไม่กลับมา พระสังฆราชจึงสอบถามพ่อว่าจะสามารถรับคำร้องขอของท่านได้หรือไม่

พระสังฆราชได้ถามว่า เป็นไปได้หรือไม่ที่พ่อจะไปถวายพิธีบูชาขอบพระคุณวันอาทิตย์ในสองที่ คือที่พุถ่อง และหมู่บ้านหาดแดง หลังจากได้ปรึกษากับพี่น้องภรรยาคืออีกสองท่าน และพิจารณาว่าเป็นพันธกิจเฉพาะในวันอาทิตย์ พวกเราจึงตอบรับคำขอ ดังนั้น พ่อจึงเริ่มไปถวายมิสซาวันอาทิตย์หนึ่งที่หาดแดง และอีกอาทิตย์หนึ่งที่พุถ่อง

ในช่วงระยะหนึ่งเมื่อเดินทางกลับจากหาดแดง พ่อยังได้ถวายมิสซาที่สองที่ศูนย์ภาวนาทาบอร์ ซึ่งในขณะนั้นมีครอบครัวคาทอลิกบางครอบครัวอยู่ที่นั่น หลังจากผ่านไปกว่าหนึ่งปี เมื่อมีการแต่งตั้งเจ้าอาวาสประจำวัดพุถ่อง พ่อก็ยังคงไปที่หาดแดงอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากพิธีบูชาขอบพระคุณในวันอาทิตย์แล้ว ทุกปีในโอกาสปีสกา พ่อจะไปพักที่หาดแดงเป็นเวลาสามสัปดาห์ รวมสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ พร้อมกับบรรดาสามเณรของเราบางคน ไปสอนคำสอนให้กับบรรดาผู้ใหญ่และเด็ก ๆ

ในเวลานั้น สภาพความเป็นอยู่ของสัตบุรุษของเราที่ขาดแคลนข้างยากจน พวกเขาสามารถปลูกข้าวโพด และพริกได้เฉพาะในฤดูฝนเท่านั้น เมื่อถึงเวลาต้องเริ่มการเพาะปลูกประจำปี จำเป็นต้องกู้ยืมเงินโดยมีดอกเบี้ยย และต้องชำระคืนหลังฤดูเก็บเกี่ยว หลังจากหลายปีที่พ่อได้ไปที่นั่น พ่อจึงคิดหาทางช่วยเหลือครอบครัวต่าง ๆ ด้วยโครงการ อุปถัมภ์เด็กระยะไกล ด้วยความช่วยเหลือจากพี่สาวของพ่อ เพื่อนและคนรู้จักชาวอิตาลีจำนวนมาก ได้ร่วมกันอุปถัมภ์ เด็ก ๆ โดยมอบความช่วยเหลือประจำปี ซึ่งช่วยบรรเทาสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวเหล่านั้น สำหรับเด็ก ๆ ด้วย ความช่วยเหลือจากองค์กรการกุศลแห่งหนึ่งจากประเทศเนเธอร์แลนด์ เราสามารถจัดซื้อรถหกล้อและตัดแปลง เป็น “สองแถว” เพื่อรับส่งเด็ก ๆ ไปโรงเรียน ซึ่งอยู่ห่างจากหมู่บ้านประมาณ 4 กิโลเมตร

หลายครอบครัวอาศัยอยู่บนแพในอ่างเก็บน้ำของ เขื่อน จึงมีการตัดสินใจสร้างระบบประปาบนเนินเขา นั้น เราได้สร้างถังเก็บน้ำขนาดความจุ 15,000 ลิตร โดยใช้ ปัมป์สูบน้ำจากอ่างเก็บน้ำขึ้นสู่ถัง และจากนั้นจึงส่งน้ำ ผ่านท่อไปยังทุกครัวเรือนในหมู่บ้าน ทั้งครอบครัวคาทอลิก และพุทธ โครงการนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจาก องค์กรการกุศล และด้วยแรงร่วมใจของชาวบ้านขาดแคลน ทุกคน ตั้งแต่ผู้ใหญ่จนถึงเด็ก ๆ ที่ช่วยกันติดตั้งท่อส่งน้ำ

สำหรับพิธีกรรมทางศาสนา แต่เดิมได้มีการสร้าง ในลักษณะเป็นศาลาไม้แบบยกพื้น ศาลานี้ยังใช้เป็นที่พัก ในช่วงที่พ่อมาพำนักที่หมู่บ้าน เป็นที่รับประทานอาหาร เป็นที่นอน และเป็นที่ยี่มารวมกันเพื่อเรียนคำสอนและ การอบรมความเชื่อ ในโอกาสฉลองงานประจำหมู่บ้าน ค.ศ. 2017 พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ ได้เสกที่ดินสำหรับการก่อสร้างวัดหลังใหม่ที่มีกำแพง หนึ่งปีต่อมาการก่อสร้างได้เริ่มต้นขึ้น และ ค.ศ. 2019 ในวันฉลองวัด วัดหลังใหม่นี้ได้รับการเปิดใช้อย่างเป็น ทางการและได้รับการเสกโดยพระคุณเจ้าปัญญา มีบรรดา พระสงฆ์ นักบวชชายและหญิง รวมถึงมีสัตบุรุษจากที่ต่าง ๆ ซึ่งมีจำนวนมากว่าหนึ่งพันคนที่มาร่วมพิธีในครั้งนี้ด้วย

หนึ่งปีต่อมา ได้มีการปรับปรุงอาคารเก่าแห่งหนึ่ง เราจึงมีบ้านพักพระสงฆ์หลังเล็ก ๆ เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งหลัง ทุกสิ่งเหล่านี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือ จากสังฆมณฑล สัตบุรุษจากวัดต่าง ๆ และคณะนักบวช หญิงหลายคณะ

ในช่วงปลายเดือนธันวาคม ค.ศ. 2009 พระอัครสังฆราช เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช ประธานคณะกรรมการด้านพิธีกรรมของสภาพระสังฆราช ได้โทรศัพท์มาสอบถามพ่อว่า พ่อมีความพร้อมหรือไม่ที่จะรับหน้าที่เป็นเลขาธิการคณะกรรมการฝ่ายพิธีกรรม ก่อนหน้านั้น ใน ค.ศ. 1998 เมื่อเลขาธิการในขณะนั้นได้แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจขึ้นมา เพื่อทบทวนการแปล

บทพิธีบูชาขอบพระคุณ หรือบทประจำมิสซา (Ordinarium Missae) เป็นภาษาไทย เนื่องจากท่านทราบถึงความสนใจและความเอาใจใส่ของพ่อด้านพิธีกรรม จึงได้เชิญพ่อเข้าร่วมเป็นสมาชิกของคณะกรรมการดังกล่าว ในระหว่างการประชุมทำงานพ่อได้เสนอการปรับแก้บางประการในการแปล ซึ่งได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการ ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2010 หลังจากได้รับความเห็นชอบจากเจ้าคณะแขวงของพ่อแล้ว พ่อจึงได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการให้ดำรงตำแหน่ง เลขาธิการคณะกรรมการฝ่ายพิธีกรรม โดยประธานสภาพระสังฆราช หลังจากที่ได้พิจารณาว่างานรับใช้นี้มีขอบเขตความรับผิดชอบอะไรบ้าง พ่อจึงเริ่มปฏิบัติงานอย่างจริงจังพร้อมกับความร่วมมือของเจ้าหน้าที่สามท่านในสำนักงาน หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของเลขาธิการคือ การจัดการประชุมใหญ่ประจำปีของคณะกรรมการจำนวนสองครั้ง โดยมีผู้แทนจากทุกสังฆมณฑลเข้าร่วม นอกจากนี้ ทุกสองเดือนจะต้องจัดการประชุมคณะกรรมการเพื่อดำเนินงานต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

งานสำคัญของฝ่ายเลขานุการอีกประการหนึ่ง คือ การดูแลและจัดพิมพ์หนังสือพิธีกรรมภาษาไทย ซึ่งต้องได้รับการอนุมัติรับรองจากสมณกระทรวงฝ่ายพิธีกรรมของสันตะสำนัก หลังจากที่สภาพระสังฆราชได้ให้ความเห็นชอบต่อการแปลจากต้นฉบับภาษาละตินแล้ว ก่อนหน้านั้น มีตัวบทพิธีกรรมมากมายได้รับการแปล แต่มีเพียงบทประจำมิสซาเท่านั้นที่ได้ส่งไปยังกรุงโรม เพื่อขอการรับรองอย่างเป็นทางการตามที่กฎหมายของพระศาสนจักรกำหนด ดังนั้น พวกเราจึงเริ่มดำเนินการโดยทำการทบทวนการแปลบทพิธีของศีลศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว และหลังจากได้รับการอนุมัติจากสภาพระสังฆราช จึงส่งไปยังกรุงโรม

เอกสารพิธีกรรมสองเล่มแรกที่ได้รับการอนุมัติจากกรุงโรม คือ **พิธีบูชาพระสังฆราช พระสงฆ์ และสังฆานุกร** พร้อมกับ **พิธีศีลกำลัง** ซึ่งขณะนี้ได้จัดพิมพ์และใช้อยู่แล้ว ต่อมาคือพิธีศีลศักดิ์สิทธิ์อีกสี่ประเภท ได้แก่ **พิธีศีลล้างบาปเด็ก พิธีศีลถ้อยบาป พิธีสมรส และพิธีศีลเจิมคนไข** ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ในขั้นตอนการเตรียมจัดพิมพ์

นอกจากนี้ เรายังสามารถจัดพิมพ์ **หนังสือพระวรสาร (Evangelarium)** ซึ่งเป็นหนังสือที่บรรจบทอ่านพระวรสารทั้งหมดที่ใช้ในพิธีกรรม ซึ่งสังฆานุกรจะอัญเชิญหนังสือนี้ในขบวนแห่ นำไปวางไว้บนพระแท่นบูชา จากนั้นจึงอัญเชิญไปยังธรรมาสน์เพื่อประกาศพระวาจา และเมื่อจบการอ่านแล้ว จะนำไปมอบแด่พระสังฆราชเพื่ออวยพรแก่สัตบุรุษ

ในบางครั้ง สมณกระทรวงแห่งสันตะสำนักจะส่งบทพิธีกรรมใหม่เป็นภาษาละตินสำหรับนักบุญองค์ใหม่ ๆ มาให้ ซึ่งจำเป็นต้องแปล และเสนอต่อบรรดาพระสังฆราชเพื่อพิจารณารับรองการแปล และส่งกลับไปกรุงโรมเพื่อขอการยืนยัน

งานสำคัญที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนี้ คือ การแปล **หนังสือมิสซาจารีตโรมัน (Missale Romanum)** เป็นภาษาไทย หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือหลักที่วางอยู่บนพระแท่นบูชาในการประกอบพิธีกรรมทุกครั้ง ซึ่งพระศาสนจักรในประเทศไทยยังไม่มีฉบับสมบูรณ์ หนังสือนี้ไม่เพียงประกอบด้วยบทพิธีมิสซาเท่านั้น แต่ยังรวมถึง **บทภาวนาของพิธีมิสซาทุกเทศกาลในปีพิธีกรรม ทุกวันฉลองนักบุญ พิธีศีลศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ พิธีมิสซาตามเจตนาพิเศษ และพิธีมิสซาในโอกาสต่าง ๆ** งานชิ้นนี้เป็นงานระยะยาวที่ต้องอาศัยความรอบคอบและความรับผิดชอบอย่างสูง เพื่อให้การแปลมีความซื่อสัตย์ต่อข้อความต้นฉบับภาษาละตินอย่างแท้จริง และสามารถได้รับการอนุมัติจากกรุงโรมโดยไม่มีอุปสรรค ในเวลาเดียวกัน เรากำลังจัดเตรียม **หนังสือบทอ่านพระคัมภีร์ (Lezionarium)** ให้ครบถ้วนและสอดคล้องกันด้วย

พ่อบริเวณนี้มีความยินดีมาก ๆ กับระยะเวลา 16 ปีที่ได้รับใช้ในตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการฝ่ายพิธีกรรม เพราะเป็นงานที่เปิดโอกาสให้พ่อได้รับใช้ทั้งพระศาสนจักรในประเทศไทย

ชีวิตนักบวชคณะภราดาในอิตาลีในประเทศไทย

ชีวิตนักบวช หรือชีวิตรับเจิมถวายตน ดังที่นักบุญ **สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2** ได้ทรงเขียนไว้ว่า **“เป็นรูปแบบชีวิตที่ซื่อสัตย์ที่สุดในพระศาสนจักร ในการเลียนแบบและแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตที่พระเยซูคริสตเจ้าทรงดำเนิน และทรงเสนอแก่บรรดาศิษย์ที่ติดตามพระองค์”** รูปแบบชีวิตนี้ประกอบด้วยคำปฏิญาณสามประการ คือ ความเชื่อฟัง การถือพรหมจรรย์ และความยากจน และนี่เองคือรูปแบบชีวิตที่รวมทั้งบรรดาภราดากาปูชินในประเทศไทยดำเนินชีวิตอยู่ตามจิตตารมณ์และแบบอย่างของ**นักบุญฟรังซิส แห่งอัสนีซี**

มีผู้หนึ่งได้อธิบายตัวตนของนักบวชกาปูชินไว้เป็นภาษาอังกฤษว่า:

“We, Capuchin Brothers, are the men of Fraternity, Contemplation, Minority-Simplicity, Poverty, Justice, Peace, Ecology, To serve the people, To build the Church, To strengthen the Brothers, To love the Lord.”

เราภราดากาปูชินในประเทศไทยได้พยายาม และยังคงพยายามดำเนินชีวิตตามอุดมคตินี้อย่างเต็มความสามารถเท่าที่จะเป็นไปได้

ในช่วงปีแรก ๆ ของการเริ่มต้นพันธกิจในประเทศไทย มีความยากลำบากไม่น้อย บรรดามิชชันนารีบางท่านที่เดินทางมาต้องกลับประเทศอิตาลี ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลด้านสุขภาพ หรือความยากในการเรียนรู้ภาษาไทย ในช่วงเวลาปีแรก ๆ นั้น ชีวิตกาปูชินจึงมุ่งเน้นเพียงชีวิตภายในหมู่คณะ โดยการอบรมบรรดาผู้สมัครที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานมาให้เรา โดยอาศัยบรรดาผู้สมัครเหล่านี้ที่ได้สำเร็จจากการอบรมแล้ว เราจึงค่อย ๆ เริ่มงานรับใช้ของเราเพื่อพระศาสนจักร ไม่ว่าจะเป็นการเทศน์สอนในรูปแบบต่าง ๆ การฟังแก้บาป การช่วยเหลือนักบวชชายหญิง การจัดอบรม และการรับใช้ด้านอื่น ๆ อีกมากมาย

ปัจจุบัน มีนักบวชคาปูชินที่ปฏิบัติงานตนตลอดชีพ ในประเทศไทย จำนวน 16 คน ในจำนวนนี้เป็น**พระสงฆ์ 14 องค์** ซึ่งรวมถึง**มิชชันนารีชาวอิตาลี 2 องค์ มีสังฆานุกร 1 คน และภราดาที่ไม่เป็นพระสงฆ์ 1 คน** นอกจากนี้ ยังมี**ผู้ปฏิบัติงานตนชั่วคราว 5 คน** ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในบ้านเนรใหญ่ และมี**ผู้สนใจอีก 1 คน**

เรามีอยู่ 4 บ้าน ใน 4 สังฆมณฑล ได้แก่

1. **บางตาล** ในสังฆมณฑลราชบุรี รับผิดชอบงานอภิบาลวัด
2. **สามพราน** ในอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เป็นบ้านอบรม
3. **เขตวัดหนองบัวทอง** ในอัครสังฆมณฑลท่าแร่ฯ และ
4. **แม่แตง** ในสังฆมณฑลเชียงใหม่ ดูแลหมู่บ้าน 17 แห่ง

ที่กระจายอยู่ตามภูเขา มีงานรับใช้มากมายที่บรรดาพี่น้องภราดากำลังทำในสถานที่เหล่านี้ด้วยใจกว้างอย่างแท้จริง ในทุกหมู่คณะเหล่านี้ ภราดาทุกคนดำเนินชีวิตของพวกเขาในการภาวนา ประกอบด้วย การถวายพิธีบูชาขอบพระคุณ ประจำวัน การสวดพิธีกรรมทำวัตรตามเวลาที่กำหนด การรำพึงวันละสองช่วง และการสวดสายประคำศักดิ์สิทธิ์ ทุกวันพวกเขาขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับของประทานแห่งกระแสเรียกที่ได้รับ และวอนขอพระหรรษทาน เพื่อจะได้ดำเนินชีวิตนักบวชนี้ได้ดีที่สุด รวมทั้งเพื่อประโยชน์ของพี่น้องจำนวนมาก

เนื่องจากชีวิตภราดรภาพ หรือการดำเนินชีวิตร่วมกันฉันพี่น้อง เป็นหนึ่งในลักษณะเด่นของคณะ พ่อจึงขอขอบคุณเป็นพิเศษต่อบรรดาพี่น้องภราดาชาวไทย ที่ดำเนินชีวิตนี้ด้วยจิตตารมณ์ของนักบุญฟรังซิส อย่างแท้จริงระหว่างกัน และต่อเรามีมิชชันนารีชาวอิตาลี

ความในใจโอกาส 40 ปี แห่งชีวิตมิชชันนารี

เมื่อพ่อคิดถึงตลอดระยะเวลา 40 ปีที่ผ่านมา ที่ได้ใช้ชีวิต อยู่ที่นี่ในประเทศไทย และพิจารณาทุกสิ่งที่เกิดขึ้น พ่อก็ไม่อาจทำอะไรได้ได้นอกจากขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้า สำหรับโอกาสทั้งหลายที่พระองค์ได้ประทานแก่พ่อ พระองค์ ทรงเปิดโอกาสให้พ่อได้ขยายมุมมองของพ่อต่อพระศาสนจักร จากที่เคยมองอย่างจำกัดอยู่เพียงพระศาสนจักรในประเทศไทย แต่เปิดกว้างออกไป ไม่เพียงพระศาสนจักรในประเทศไทยเท่านั้น แต่ยังรวมถึงพระศาสนจักรในทวีปเอเชีย และที่อื่น ๆ อีกเป็นอย่างมาก

ในฐานะผู้ใหญ่ของภราดาคาปูชินในประเทศไทยและเลขาธิการคณะกรรมการฝ่ายพิธีกรรม พ่อได้มีโอกาสรู้จักพระศาสนจักรประเทศฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น ปาปัวนิวกินี อินโดนีเซีย มาเลเซีย เกาะกวม นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย และประเทศกัมพูชา ซึ่งพ่อได้เดินทางไปเข้าร่วมการประชุมต่าง ๆ

พ่อไม่อาจที่จะไม่ขอบคุณพระศาสนจักรสังฆมณฑลราชบุรี ทั้งบรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ และสัตบุรุษทุกคน พ่อได้สัมผัสถึงการต้อนรับอย่างอบอุ่นเสมอมาจากทุกท่าน ซึ่งไม่เคยทำให้พ่อรู้สึกคิดถึงบ้านเกิดเลย หากแต่เป็นเสมือนการได้พบกับครอบครัวใหม่ครอบครัวหนึ่ง

นอกจากนี้ จากงานรับใช้ที่พ่อกำลังทำอยู่ ก็ได้ทำให้พ่อมีโอกาสได้พบปะกับสมาชิกของพระศาสนจักรไทยในส่วนอื่น ๆ อีกมากมาย ประสบการณ์ที่พ่อได้รับจากทุกคนที่ได้พบเจอคือ ความรู้สึกของการได้รับการต้อนรับอย่างแท้จริง พ่อไม่เคยมีความรู้สึกว่าจะไม่ได้รับการต้อนรับจากผู้ใด พ่อขอขอบคุณทุกคนจากใจจริงสำหรับสิ่งนี้

พ่อขอขอบคุณคุณด้วยสำหรับโอกาสทั้งหลายที่พ่อได้รับซึ่งทำให้พ่อมีโอกาสได้รับใช้เพื่อความดีของคนเป็นจำนวนมาก บัดนี้ เมื่อวัยล่วงเลยไปตามกาลเวลา อีกไม่กี่เดือนข้างหน้า **พ่อจะมีอายุครบ 75 ปี** トラバドที่องค์พระผู้เป็นเจ้ายังประทานกำลังและพระพรพรทานให้ พ่อก็มีความยินดีที่จะรับใช้ต่อไปตามหน้าที่และพันธกิจที่พระองค์ทรงมอบหมายให้ในแต่ละวัน

ขอบคุณครับ

25 ปี แห่งสังฆภาพ

Rev. Peter Krittidech Ruchirat

คุณพ่อเปโตร กฤติเดช รุจิรัตน์

“ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณในพระเมตตาของพระเจ้าที่ทรงเรียก ให้ข้าพเจ้าได้มารับใช้ในชีวิตสงฆ์ตลอด 25 ปีที่ผ่านมา ช่วงเวลาแห่งการรับใช้นี้เต็มเปี่ยมไปด้วยพระพร ความมั่นคง และความยินดีในหนทางของพระองค์

ขอขอบคุณพระเจ้า คณะสงฆ์ ญาติพี่น้อง และคริสตชนทุกท่าน ที่คอยสนับสนุน ให้กำลังใจ และร่วมสวดภาวนาอยู่เสมอ โดยเฉพาะในภารกิจ และการทำหน้าที่ในแต่ละวัน

ตลอด 25 ปีแห่งชีวิตสงฆ์ ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงพระพร ความสุข ความทุกข์ ความหวัง และการให้อภัย ทุกสิ่งล้วนเป็นพระพรที่พระเจ้าทรงประทาน ผ่านผู้คนรอบข้างและครอบครัว แม้ในบางครั้งจะมีความเหนื่อยล้าหรือผิดหวัง พระเจ้าก็ยังทรงประคับประคองให้ก้าวเดินต่อไปด้วยความเชื่อมั่น

ชีวิตสงฆ์จึงเป็นการเดินทางแห่งความรัก การรับใช้ และการพัฒนาหัวใจให้ใกล้ชิดพระองค์ยิ่งขึ้นทุกวัน ขอถวายเกียรติแด่พระเจ้า และขอขอบคุณทุกท่านจากใจจริงที่ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทาง 25 ปีแห่งพระพรนี้”

Rev. John Rattanasak Kitsakul

คุณพ่อจอห์น รัตนศักดิ์ กิจสกุล

ตลอดเส้นทางกระแสเรียก ชีวิตการรับใช้พระเป็นเจ้าในฐานะพระสงฆ์ ครบ 25 ปี ขอน้อมโมทนาคุณพระเป็นเจ้า ผู้ทรงเลือกเราผู้ต่ำต้อย มิได้ฉลาดหรือมีความสามารถมากนัก ให้มารับใช้พระองค์ในฐานะนี้

ขอบคุณแต่เพียง แม่ และพี่น้องทุกคน ที่เป็นกำลังใจและแรงผลักดันให้เลือกและดำรงกระแสเรียกนี้ โดยเฉพาะพี่สาว (เจ๊แมว) ที่ต้องรับหน้าที่แทนพ่อ ในการดูแลแต่เพียงแม่ และน้อง ๆ อย่างเสียสละ

ขอขอบคุณเป็นพิเศษ ครอบครัวคุณประยุทธ์ และแม่ปัทมา วงศ์วาริ ตลอด 25 ปีของการเป็นสงฆ์ ท่านทั้งสองได้ดูแล ให้กำลังใจ ประคับประคอง ให้คำปรึกษา และช่วยเหลืออย่างมากมาย ทั้งในยามมีปัญหาและมีความสุข แม่ปัทมาและครอบครัวได้มอบความช่วยเหลืออย่างสม่ำเสมอตลอดมา

ตลอด 25 ปีแห่งการดำรงชีวิตสงฆ์ ยังมีสังคมาพระสงฆ์ ทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้องที่คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา และเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ชีวิตสงฆ์ ทำให้เห็นว่าเส้นทางแห่งการเป็นสงฆ์นิรันดร์ มิใช่เรื่องยาก เมื่อมีแบบอย่างที่ดีจากรุ่นพี่ และกำลังใจจากรุ่นน้องที่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ด้านงานอภิบาล ในฐานะเจ้าอาวาส ขอขอบคุณสัตบุรุษจากวัดต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ล้วนเป็นกำลังใจและพลังสำคัญของชีวิตสงฆ์ หากมีความผิดพลาดบ้างในการทำงาน ขออภัยมา ณ โอกาสนี้ เพราะ “พระสงฆ์ก็ยังเป็นมนุษย์” มีความอ่อนแอและผิดพลาดได้ มิใช่ผู้สมบูรณ์แบบ

อย่างไรก็ดี ตลอด 25 ปีของการเป็นสงฆ์ มั่นใจว่าทำหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ และตามความต้องการของสังฆมณฑล ผ่านทางคำสั่งของพระสังฆราชด้วยความนอบน้อมและเคารพเสมอ และความเป็นพระสงฆ์ยังคงเป็นคำตอบของชีวิตเสมอ แม้ในบางเวลาที่มีปัญหาในชีวิต

“พระสงฆ์ หน้าที่พระสงฆ์ และความเป็นพระสงฆ์” ยังคงเป็นคำตอบเดียวของชีวิตเสมอ

Rev. Francis Xavier Nirut Kitteng

คุณพ่อฟรังซิสเซเวียร์ นิรุต กิจเต๋

“...ยี่สิบห้าปีแห่งชีวิตสงฆ์ มีเพียงคำเดียวที่อยากจะกล่าว ก็คือคำว่า “ขอบคุณ” ขอบคุณพระเจ้า ที่ทรงประทานพลัง และเครื่องมือต่าง ๆ ให้สามารถก้าวผ่านทุกวิกฤตของชีวิตมาได้ ขอบคุณ บิดา มารดา พี่น้อง และคณะสงฆ์ ที่คอยสนับสนุน คำจูน และให้กำลังใจอยู่เสมอ ขอบคุณ บรรดาคริสตชน และผู้ร่วมงานทุกคน ที่ร่วมแรงร่วมใจ ให้งานของพระเจ้าดำเนินต่อไปได้

ชีวิตที่ผ่านมาอาจไม่สมบูรณ์ แต่ทุกสิ่งล้วนเป็นบทเรียนแห่งความเชื่อและความพยายาม เพียงตั้งใจทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด

แม้จะมีพลาดบ้าง ผิดบ้าง ก็ยังมุ่งมั่นที่จะเป็นพระสงฆ์ที่ดี เท่าที่จะทำได้ ส่วนสิ่งที่เหลือทั้งหมด ขอมอบไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า “ขอเพียงพยายามทำทุกอย่างให้ดี และมีที่ว่างพอไว้ให้พระ”

...เท่านั้น ก็เพียงพอแล้ว

Rev. John Bosco Seksit Laokijcharoen

คุณพ่อจอห์น บอสโก เสกสิจ เล้ากิจเจริญ

“ในทุกย่างก้าวของชีวิต... คือการตอบรับเสียงเรียกแห่งความรักของพระเจ้า”
คุณพ่อขอบคุณพระองค์ที่ทรงนำทางตลอด 25 ปีแห่งชีวิตสงฆ์ จากเด็กชายผู้สูญเสียบิดา สู่มหาวิทยาลัยแห่งศรัทธา แรงแบนดาลใจเริ่มต้นที่โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย เมื่อได้เห็นบรรดาคุณพ่อซาเลเซียนที่อุทิศตนเพื่อเด็กและเยาวชน จุดประกายให้เขาอยากเป็น “ผู้ดูแลด้วยความรัก” เช่นเดียวกัน ระหว่างทาง พระเจ้าทรงสอนให้ “รอ” และ “วางใจ” ผ่านคำแนะนำของพระสังฆราชและคุณพ่อหลายท่าน คำหนึ่งที่ยังตราตรึงใจคือ “อย่ากลัวเลย... เธออยู่กับเจ้าเสมอ”

ตลอด 25 ปีที่ผ่านมา เต็มไปด้วยพระพร ทั้งครอบครัวแห่งกระแสรัก พี่น้องสงฆ์ นักบวช และสัตบุรุษ คือ “สายธารแห่งพระพร” ที่ยืนยันว่า... “เราไม่เคยเดินลำพัง” และในวันนี้ คุณพ่อขอเทิดพระเกียรติแด่พระเจ้า ผู้ทรงเรียกเด็กชายคนหนึ่งให้ติดตามพระองค์

พร้อมฝากถึงทุกคนว่า “ขอให้ทุกวันของเราทุกคน เป็นช่วงเวลาแห่งพระพร มั่นใจเถิด...”

พระองค์ไม่เคยช้า ไม่เคยสาย แต่ทรงทันเวลาเสมอ”

25 ปี แห่งสังขภาพ

วันเสาร์ที่ 8 พฤศจิกายน ค.ศ. 2025 ณ อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนาเขต

นักบุญคาร์โล อาคุติส

แบบอย่างความศักดิ์สิทธิ์ยุคดิจิทัล

โดย N.Domenica

ในโลกยุคดิจิทัลที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีและความเร่งรีบ ชื่อของ **“นักบุญคาร์โล อาร์คุติส”** กลายเป็นแสงสว่างเล็ก ๆ ที่ยิ่งใหญ่สำหรับเยาวชนทั่วโลก เขาไม่ใช่นักบวช ไม่ใช่มิชชันนารีในพื้นที่ห่างไกล แต่เป็นเด็กวัยรุ่นธรรมดาคนหนึ่งที่ใช้ชีวิตเหมือนวัยรุ่นทั่วไป ไปโรงเรียน ท่องเที่ยว เล่นฟุตบอล ชอบคอมพิวเตอร์ และมีเพื่อนฝูงมากมาย แต่สิ่งที่ทำให้เขาไม่ธรรมดา คือหัวใจที่รักพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง

คาร์โล อาคุติส เกิดเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม ค.ศ. 1991 ที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ แต่เติบโตในประเทศอิตาลี เขามีความศรัทธาแรงกล้าตั้งแต่เล็ก ๆ โดยเฉพาะต่อศีลมหาสนิท เขาเคยกล่าวว่า **“ศีลมหาสนิทคือทางด่วนสู่สวรรค์”** เขาร่วมมิสซาและรับศีลมหาสนิทเป็นประจำ เขารักแม่พระและการสวดสายประคำ ทั้งยังศรัทธาในนักบุญหลาย ๆ องค์ ความศรัทธาเหล่านี้หล่อหลอมให้เขาเป็นเด็กหนุ่มที่รักพระเจ้าสุดหัวใจ

แม้จะเติบโตในยุคอินเทอร์เน็ต คาร์โลไม่ได้มองเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่ทำให้ห่างจากพระเจ้า ตรงกันข้าม เขาใช้ความสามารถด้านคอมพิวเตอร์สร้างเว็บไซต์รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอัศจรรย์ศีลมหาสนิทจากทั่วโลก ตั้งแต่ อายุ 11 ปี เขาได้พิสูจน์ว่าเทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นเครื่องมือประกาศข่าวดีได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีผู้ติดตามชื่นชมในความศรัทธาและความคิดสร้างสรรค์ของเขาเป็นจำนวนมาก สิ่งที่ทำให้เขาโดดเด่นคือการเป็นแบบอย่างที่ดีของการใช้เทคโนโลยีโดยไม่ละทิ้งความศักดิ์สิทธิ์ของตน ถ้อยคำที่เป็นแรงบันดาลใจแก่คนทั่วโลกว่า **“ทุกคนเกิดมาเป็นต้นฉบับ แต่หลายคนกลับเลือกที่จะเป็นสำเนา”** เตือนใจให้เราทุกคนเป็นตัวของตัวเองในทางที่ตรง แทนที่จะลอกเลียนแบบตามโลกจนสูญเสียเอกลักษณ์และคุณค่าของตนเอง

ในปี 2006 เขาตรวจพบว่าเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวชนิดเฉียบพลัน การเจ็บป่วยนี้มีอาจทำลายความเชื่อมั่นในพระเจ้าของเขาได้ แม้ต้องเผชิญความเจ็บปวด เขาไม่เคยบ่นหรือโทษโชคชะตา ตรงกันข้าม เขาขอถวายความทุกข์ทรมานของตนแด่พระเยซูเจ้า แต่พระสันตะปาปาและพระศาสนจักร เขาจากโลกนี้ไปเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม ค.ศ. 2006 ที่ประเทศอิตาลี ด้วยวัยเพียง 15 ปี แต่ชีวิตสั้น ๆ ของเขากลับทิ้งร่องรอยแห่งความศักดิ์สิทธิ์ที่ยิ่งใหญ่ แบบอย่างความศรัทธาจากชีวิตของเขาได้จุดประกายแสงสว่างให้แก่พระศาสนจักรอย่างน่าอัศจรรย์

คาร์โล อาคุติส ได้รับการประกาศเป็น **“บุญราศี”** เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม ค.ศ. 2020 และพบว่าร่างของเขาไม่เน่าเปื่อย ทำให้ผู้คนยิ่งศรัทธาเลื่อมใสในความศักดิ์สิทธิ์ของเขามากขึ้น และเกิดอัศจรรย์หลายประการ ที่เชื่อว่าเป็นผลจากคำวอนขอต่อบุญราศีคาร์โล ที่สุด เขาได้รับรองให้สถาปนาเป็น**นักบุญ** ในวันที่ 7 กันยายน ค.ศ. 2025 ณ นครรัฐวาติกัน ในช่วงเวลาแห่งการเฉลิมฉลองปีศักดิ์สิทธิ์ นับเป็นนักบุญที่เกิดในยุคปี 2000 คนแรกของโลก จึงถูกขนานนามว่า **“นักบุญยุคดิจิทัล”** และ **“นักบุญเยาวชน”** เพราะเขาแสดงให้เห็นว่าความศักดิ์สิทธิ์ไม่จำกัดอายุ และไม่จำกัดยุคสมัย

เรื่องราวของนักบุญคาร์โลสอนว่าความศักดิ์สิทธิ์ไม่ใช่เรื่องไกลตัวและไม่ใช่เรื่องของผู้ใหญ่เท่านั้น แต่เริ่มได้จากหัวใจเล็ก ๆ ที่รักพระเจ้าในชีวิตประจำวัน ในโลกที่เต็มไปด้วยสิ่งดึงดูดมากมาย เราสามารถใช้สิ่งที่มีไม่ว่าจะเป็นความสามารถ ความสนใจ หรือเทคโนโลยี เพื่อทำความดีและนำความรักของพระเจ้าไปสู่ผู้อื่นได้เสมอ ชีวิตของเขาอาจสั้น แต่แสงสว่างของเขายังคงส่องสว่างต่อไป โดยเฉพาะในหัวใจของเยาวชนทั่วโลก

สืบเนื่องจากในปี 2023 ในมิสซาปีจัดงานเยาวชนโลก ที่ลิสบอน ประเทศโปรตุเกส สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงประกาศเชิญชวนบรรดาเยาวชน ให้มาร่วมชุมนุมกันอีกครั้ง ที่กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ ในปี 2027 และส่งมอบไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์และรูปแม่พระแห่งกรุงโรมต่อให้กับบรรดาเยาวชน เพื่อนำไปจาริกและเตรียมจิตวิญญาณสู่การเป็นเจ้าภาพจัดงาน World Youth Day Seoul 2027

ในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งความหวัง ค.ศ. 2025 อัครสังฆมณฑลโซลปรารถนาที่จะมอบไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์ และแม่พระแห่งกรุงโรมให้จาริกแห่งความหวังไปในภูมิภาคเอเชีย ภายใต้พระวรสาร “จงเข้มแข็งเถิด เพราะเราได้ชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33) สภาประมุขบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย

จึงตอบรับด้วยการอัญเชิญไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์ รูปแม่พระแห่งกรุงโรม และพระธาตุนักบุญคาร์โล อาคูติส มาจาริกใน 11 สังฆมณฑล เพื่อให้พี่น้องคริสตชนร่วมก้าวเดินไปด้วยกันในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์ โดยตระหนักถึงชีวิตแห่งการเดินทางที่เรียกร้องให้มีช่วงเวลาเข้มข้นมากขึ้นด้วยการหยั่งรากลึกในความหวัง ในพระเมตตาอันไร้ขอบเขตของพระเจ้า อาศัยศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งการคืนดีและการให้อภัย จึงเป็นข่าวดีสำหรับคริสตชนไทยที่ไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์ รูปแม่พระแห่งกรุงโรม และพระธาตุของนักบุญคาร์โล อาคูติส ได้ถูกอัญเชิญมายังประเทศไทย เพื่อเปิดโอกาสให้สัตบุรุษและเยาวชนไทยได้ร่วมสักการะและภาวนาอย่างใกล้ชิดกับแบบอย่างแห่งความศักดิ์สิทธิ์ในยุคปัจจุบัน โดยมีกำหนดการจาริกไปยัง 11 สังฆมณฑลประเทศไทย ระหว่างวันที่ 3 กันยายน-วันที่ 19 ตุลาคม ค.ศ. 2025

ไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์ กางเขนวันเยาวชนโลก (WYD Cross) เครื่องหมายแห่งความเชื่อที่เดินทางไปทั่วโลก: นักบุญสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ทรงมอบไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์ให้กับบรรดาเยาวชน เมื่อวันที่ 22 เมษายน ค.ศ. 1984 ในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งการไถ่บาป เพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งพระเมตตาของพระคริสตเจ้าที่ทรงมีต่อมนุษยชาติ นับจากนั้นเป็นต้นมา ไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์นี้ จึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของงานเยาวชนโลก 42 ปีที่ผ่านมา ไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์ได้เดินทางจาริกไปพร้อมกับบรรดาเยาวชน ในวัด ในประเทศ และในทวีปต่าง ๆ ตามที่นักบุญสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ได้กล่าวไว้ว่า

“พร้อมกางเขนนี้แต่พวกลูก ให้เป็นสัญลักษณ์แห่งความรักขององค์พระเยซูคริสตเจ้าที่มีต่อมนุษยชาติและให้พวกลูกนำกางเขนนี้ไปทั่วโลกเพื่อบอกแก่ทุกคนว่า พระคริสตเจ้าเท่านั้นคือความรอด”

รูปแม่พระแห่งกรุงโรม (Salus Populi Romani) แม่ผู้คุ้มครองที่เดินทางไปกับเยาวชนทุกคน: นักบุญสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ทรงมอบรูปแม่พระแห่งกรุงโรมแก่บรรดาเยาวชน ให้เป็นสัญลักษณ์ของงานเยาวชนโลก เมื่อวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 2003 เพื่อเป็นเครื่องหมายว่า พระมารดามารีย์ทรงประทับอยู่ท่ามกลางบรรดาเยาวชน ในการเดินทางจาริกแสวงบุญไปทั่วโลก แม่พระแห่งกรุงโรมนี้ได้รับการขนานนามให้เป็นแม่ผู้ดูแลความเป็นอยู่ที่ดีของชาวโรมันและของมนุษยชาติ

พร้อมด้วย**พระธาตุของนักบุญคาร์โล อาคูติส (St. Carlo Acutis)** เยวชนยุคดิจิทัล ผู้เป็นพยานแห่งความเชื่อด้วยชีวิตที่เรียบง่าย และใจที่มอบแต่พระเยซูเจ้า

ไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์ รูปแม่พระแห่งกรุงโรม และพระธาตุนักบุญคาร์โล อาคูติส ได้จาริกไปยังสถานที่ต่าง ๆ ในสังฆมณฑลราชบุรี ตามลำดับดังนี้

- **วันพุธที่ 10 กันยายน ค.ศ. 2025** ช่วงเช้า อัญเชิญออกจาก สามเณรลัยนักบุญยอแซฟ จ.นครปฐม มายังโรงเรียนนารีวิทยา จ.ราชบุรี
- **วันพฤหัสบดีที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2025** กิจกรรม ณ โรงเรียนนารีวิทยา และเดินทางมาถึงวัดนักบุญยอห์น บอสโก ราชบุรี ในช่วงบ่าย
- **วันศุกร์ที่ 12 กันยายน ค.ศ. 2025** ช่วงเช้า วจนพิธีกรรมสำหรับนักเรียนโรงเรียนดรุณาราชบุรี และอัญเชิญสู่ห้องปฏิบัติการปัญญาประดิษฐ์ โรงเรียนดรุณาราชบุรี และกลับมาที่วัดนักบุญยอห์น บอสโก ราชบุรี
- **วันเสาร์ที่ 13 กันยายน ค.ศ. 2025** วจนพิธีกรรมพร้อมกับการชุมนุมเยวชนสังฆมณฑลราชบุรี
- **วันอาทิตย์ที่ 14 กันยายน ค.ศ. 2025** พิธีบูชาขอบพระคุณ ฉลองเทิดทูนไม้กางเขน
- **วันจันทร์ที่ 15 กันยายน ค.ศ. 2025** ช่วงเช้า อัญเชิญไปยังโรงเรียนดรุณาราชบุรีวิเทศศึกษาและกลับมาที่วัดนักบุญยอห์น บอสโก ราชบุรี
- **วันอังคารที่ 16 กันยายน ค.ศ. 2025** อัญเชิญไปยังอาสนวิหารแม่พระประจักษ์ที่เมืองลัวร์ด สังฆมณฑลนครราชสีมา

การอัญเชิญไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์ รูปแม่พระแห่งกรุงโรม และพระธาตุนักบุญคาร์โล อาคูติส ครั้งนี้ได้รับความสนใจอย่างมาก โดยเฉพาะกลุ่มเยวชนคาทอลิก บรรยากาศของการสักการะเต็มไปด้วยความสงบและศรัทธา มีการจัดพิธีบูชาขอบพระคุณ การภาวนาเพื่อเยวชน และการแบ่งปันเรื่องราวชีวิตของท่าน หลังจากเรียนรู้ว่าชีวิตของนักบุญคาร์โลได้ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือประกาศความรักของพระเจ้า เกิดแรงบันดาลใจให้หลายคนจะได้ใช้สื่อออนไลน์อย่างสร้างสรรค์มากขึ้น การต้อนรับพระธาตุครั้งนี้จึงเป็นเหมือนสะพานแห่งความหวังที่เชื่อมโยงเยวชนไทยกับแบบอย่างแห่งความศักดิ์สิทธิ์ร่วมสมัย เต็มใจว่า ความศักดิ์สิทธิ์เริ่มต้นได้จากสิ่งเล็กๆ ๆ ที่ตนสามารถทำได้ เช่น การไปมิสซาอย่างสม่ำเสมอ การภาวนาในชีวิตประจำวัน การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และการใช้โซเชียลมีเดียอย่างมีคุณค่า เป็นพระพรที่ย้ำเตือนว่า พระเจ้ายังทรงเรียกเยวชนในทุกยุคทุกสมัย ให้เป็นแสงสว่างในโลกของตนเอง เพื่อเป็นแสงสว่างให้กับผู้อื่นต่อไป เช่นเดียวกับนักบุญคาร์โล อาคูติส

พิธีปิดปีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ. 2025

วันอาทิตย์ที่ 28 ธันวาคม ค.ศ. 2025

ณ อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก

กิจกรรมปีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ. 2025

กิจกรรมปีศักดิ์สิทธิ์ ณ บ้านพระฤทธิย์-SS. Cordis Jesu

กิจกรรมจาริกแสวงบุญปีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ. 2025

เพื่อรับพระคุณการุณยให้สวดภาวตามจุดประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปา

1. บทข้าพเจ้าเชื่อ
2. บทข้าแต่พระบิดา
3. บทวันทามารีย์

ปีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ. 2025
บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง

ฉลองชุมชนแห่งความเชื่อ สังฆมณฑลราชบุรี

วัดนักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซู ช่วยกระบอง วันอาทิตย์ที่ 5 ตุลาคม ค.ศ. 2025

วัดนักบุญมารีการิตา บางตาล วันอาทิตย์ที่ 12 ตุลาคม ค.ศ. 2025

วัดแม่พระสายประคำ หลักห้า วันอาทิตย์ที่ 26 ตุลาคม ค.ศ. 2025

วัดนักบุญลูกา หนองนางแพรว วันอาทิตย์ที่ 2 พฤศจิกายน ค.ศ. 2025

วัดแม่พระถวายองค์ในพระวิหาร ลุกแก วันอาทิตย์ที่ 17 พฤศจิกายน ค.ศ. 2025

วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ พุด่อง วันอาทิตย์ที่ 23 พฤศจิกายน ค.ศ. 2025

วัดนักบุญเปาโลกลับใจ โพธาราม วันอาทิตย์ที่ 30 พฤศจิกายน ค.ศ. 2025

สามเณรลัยแม่พระนิรมล ราชบุรี วันอาทิตย์ที่ 7 ธันวาคม ค.ศ. 2025

วัดแม่พระองค์อุปถัมภ์ วัดใน วันอาทิตย์ที่ 4 มกราคม ค.ศ. 2026

วัดนักบุญฟาบีอาโน ช่วยลี้ก วันอาทิตย์ที่ 11 มกราคม ค.ศ. 2026

วัดนักบุญอิกแนส ฐฎป่าหวาย วันอาทิตย์ที่ 18 มกราคม ค.ศ. 2026

วัดนักบุญยอห์น บอสโก ราชบุรี วันอาทิตย์ที่ 25 มกราคม ค.ศ. 2026

วัดนักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซี ชาติแตง วันเสาร์ที่ 31 มกราคม ค.ศ. 2026

วัดแม่พระประจักษ์เมืองลอร์ด ท่าเรือ วันอาทิตย์ที่ 8 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2026

ศูนย์คริสตศาสนธรรม

จัดบูชกิจกรรมและจำหน่ายของที่ระลึกโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ. 2025

ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน-เดือนธันวาคม ค.ศ. 2025 ทุกวันอาทิตย์ที่มีฉลองวัดในสังฆมณฑล ทั้งหมด 14 วัด ศูนย์คริสตศาสนธรรมได้ออกไปจัดบูชกิจกรรมความรู้เกี่ยวกับปีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ. 2025 เช่น ต่อจิ๊กซอว์โลกปีศักดิ์สิทธิ์ เรียงข้อความพระคัมภีร์ และเปิดภาพจับคู่ และยังมีการจำหน่ายของที่ระลึกต่าง ๆ เกี่ยวกับปีศักดิ์สิทธิ์ด้วย

โครงการฟื้นฟูจิตใจนักเรียนคาทอลิกและจัดกิจกรรมปีศักดิ์สิทธิ์ หัวข้อ “ปีศักดิ์สิทธิ์ เด็กคาทอลิกต้องทำอะไรบ้าง”

ทุกวันอังคาร ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม-เดือนธันวาคม ค.ศ. 2025 ศูนย์คริสตศาสนธรรมร่วมกับสามเณรใหญ่ ราชบุรี ปีฝึกงานอภิบาล และสื่อมวลชนคาทอลิก ได้จัดฟื้นฟูจิตใจเรื่องปีศักดิ์สิทธิ์ และการดำเนินชีวิตคริสตชน ให้กับนักเรียนคาทอลิกในโรงเรียน และช่วงพักกลางวัน ได้จัดกิจกรรมฐานความรู้ปีศักดิ์สิทธิ์ให้กับนักเรียนที่สนใจ มีโรงเรียนที่เข้าร่วมการฟื้นฟูจิตใจ ทั้งหมด 20 โรงเรียน และจัดกิจกรรมปีศักดิ์สิทธิ์ 10 โรงเรียน

งานชุมนุมครูคำสอนระดับชาติ ครั้งที่ 7 หัวข้อ “ครูคำสอนผู้จาริกแห่งความหวัง”

เมื่อวันอาทิตย์ที่ 12-วันพุธที่ 15 ตุลาคม ค.ศ. 2025 ได้มีการจัดแสวงบุญสำหรับครูคำสอน เนื่องในโอกาสเข้าร่วมงานชุมนุมครูคำสอนระดับชาติ ครั้งที่ 7 โอกาสปีศักดิ์สิทธิ์ บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง 2025 ณ สักการสถานพระมารดาแห่งมรณสักขี สองคอน จังหวัดมุกดาหาร โดยจาริกวัดแสวงบุญในสังฆมณฑลอุดรธานีและอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง มีคุณครูคำสอนไปร่วมจำนวน 27 คน

แผนกประกาศพระวรสาร

ฆราวาสแพร่ธรรม รุ่นที่ 13

วันเสาร์ที่ 24 พฤษภาคม ค.ศ. 2025 แผนกประกาศพระวรสารเปิดอบรมฆราวาสแพร่ธรรม รุ่นที่ 13 เริ่มต้นด้วยพิธีบูชาขอบพระคุณ โดยพระสังฆราชซิลวีโอ สิริพงษ์ จรัสศรี พร้อมด้วยคุณพ่อวีระเทพ วาทนเสรี และพบปะพูดคุยกับผู้เข้าร่วมอบรม มีผู้เข้าร่วม 50 คน

จาริก ณ สักการสถานบุญราศีคุณพ่อนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง

วันเสาร์ที่ 2 สิงหาคม ค.ศ. 2025 จาริก ณ สักการสถานบุญราศีคุณพ่อนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยมีมิ่งชินนุอร วิชญ ัญญอนันต์ เป็นผู้นำและแบ่งปันชีวิตจิต ร่วมกันภาวนารับศีลศักดิ์สิทธิ์ และรับพระคุณการุญย์ครบบริบูรณ์ด้วยความพร้อมเพรียง มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 60 คน

กิจกรรมต๋ำบ้านธารหทัยและสักการะไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์ รูบแม่พระแห่งโรม และพระธาตุนักบุญคาร์โล

วันเสาร์ที่ 13 กันยายน ค.ศ. 2025 กลุ่มฆราวาสแพร่ธรรมจัดกิจกรรมสร้างรอยยิ้มให้กับเด็ก ๆ พร้อมเลี้ยงอาหารกลางวัน ณ บ้านธารหทัย อำเภอสวนผึ้ง หลังจบกิจกรรมได้เดินทางไปสักการะไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์ (World Youth Day Cross), รูบแม่พระแห่งโรม (Salus Populi Romani) และพระธาตุนักบุญคาร์โล อาคูติส (St. Carlo Acutis) ณ วัดนักบุญยอห์น บอสโก ราชบุรี

ศูนย์สังคมนา

เสกศาลา “แสงแห่งหวัง พลังแห่งรัก”

วันพุธที่ 6 สิงหาคม ค.ศ. 2025 มีพิธีเสกศาลาอเนกประสงค์ “แสงแห่งหวัง พลังแห่งรัก” ณ เรือนจำกลางเขาบิน จังหวัดราชบุรี โดยมีพระสังฆราชซิลวิโอ สิริพงษ์ จรัสศรี ประมุขสังฆมณฑลราชบุรี เป็นประธานในพิธีเสกพร้อมโปรดศีลอภิบาลและพิธีบูชาขอบพระคุณแก่กลุ่มผู้ต้องขังที่เป็นคริสตชน

ส่งเสริมอาชีพการทำไข่เค็ม

วันพุธที่ 24 กันยายน ค.ศ. 2025 เจ้าหน้าที่ศูนย์สังคมนา พร้อมด้วย บราเดอร์ภาคภูมิ ธรรมอนุภรณ์ ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ “การทำไข่เค็ม” ให้แก่เด็กและเยาวชน ณ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จังหวัดราชบุรี เพื่อเป็นการส่งเสริมทักษะอาชีพและสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพในอนาคตในการอบรมครั้งนี้ มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งสิ้น 81 คน

กิจกรรมส่งความสุขคริสต์มาส ณ วัดน้อยพระมารดาแห่งความหวัง โป่งลึก-บางกลอย

วันเสาร์ที่ 20-วันอาทิตย์ที่ 21 ธันวาคม ค.ศ. 2025 จัดกิจกรรมส่งความสุขวันคริสต์มาส ณ วัดน้อยพระมารดาแห่งความหวัง โป่งลึก-บางกลอย อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี มีพิธีบูชาขอบพระคุณ โดยพระสังฆราชซิลวิโอ สิริพงษ์ จรัสศรี เป็นประธานในพิธี ร่วมกับบรรดาพระสงฆ์ ชิสเตอร์ นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากสัตบุรุษวัดนักบุญเวนนซีโอ เพชรบุรี วัดนักบุญเปาโลกลับใจ โพธาราม วัดนักบุญยอแซฟ บ้านโป่ง วัดแม่พระราชนิแห่งสากลโลก กาญจนบุรี รวมถึงเจ้าหน้าที่สื่อมวลชนคาทอลิกราชบุรี ชมรมเวชบุคคลคาทอลิก และสัตบุรุษวัดน้อยพระมารดาแห่งความหวังโป่งลึก-บางกลอย

ชมรมสตรีคาทอลิก

กิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี

วันจันทร์ที่ 10 พฤศจิกายน ค.ศ. 2025 ผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่ศูนย์สังคมพัฒนา ร่วมกับ คณะกรรมการชมรมสตรีคาทอลิกสังฆมณฑลราชบุรี ได้จัดกิจกรรมรณรงค์ “ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี” ภายใต้หัวข้อ “คุณค่าและศักดิ์ศรีที่ต้องปกป้อง ร่วมสร้างพื้นที่ปลอดภัย” ให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 219 คน ณ หอประชุม 25 ปี โรงเรียนวันทามารีอา จังหวัดราชบุรี

กิจกรรมรักและแบ่งปัน

วันศุกร์ที่ 12 ธันวาคม ค.ศ. 2025 ชมรมสตรีคาทอลิกร่วมกิจกรรม “รักและแบ่งปัน” ณ โรงเรียนบ้านเขาถ่าน อำเภอบางแพะ จังหวัดราชบุรี นำโดยคุณพ่อปิติกศักดิ์ พงศ์จิรพันธุ์ และคุณศิริมาส พลหัสสินนท์

ชมรมเวชบุคคลคาทอลิก

อบรมให้ความรู้การดูแลสุขภาพ

ชมรมเวชบุคคลคาทอลิก ร่วมกับศูนย์สังคมพัฒนาสังฆมณฑลราชบุรี จัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้ด้านการดูแลสุขภาพเบื้องต้น ให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องโรคอายุรกรรมทั่วไป การออกกำลังกายที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ โดยจัดกิจกรรมประจำเดือนละ 1 ครั้ง ในพื้นที่อภิบาลของวัดนักบุญอังเยลา ซอนต้า อำเภोजอมบึง และชุมชนบ้านเลือก อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

สมาคมองค์การกุศลธรรมทูต

ชุมนุมยุวธรรมทูต

วันเสาร์ที่ 10 มกราคม ค.ศ. 2026 สมาคมองค์การกุศลธรรมทูตสังฆมณฑลราชบุรี จัดงานวันชุมนุมยุวธรรมทูต หัวข้อ “เด็ก ๆ ผู้เป็นความหวังท่ามกลางผองเพื่อน” ณ อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก โดยมีนักเรียนเข้าร่วม 289 คน คุณครูและผู้ร่วมงาน 56 คน รวมทั้งหมด 345 คน

เริ่มต้นด้วยการแห่รูปพระกุมารเยซูและธงยุวธรรมทูตประจำโรงเรียน พิธีบูชาขอบพระคุณสมโภชพระคริสตเจ้า แสดงองค์ โดยคุณพ่อเปโตร ปิยะชาติ มะกรกรรม์ ผู้อำนวยการ PMS Thailand หลังพิธีบูชาขอบพระคุณ มีกิจกรรมสัมพันธ์ “เพื่อความหวังที่มีชีวิตชีวา” (1 ปต 1:3) โดยจัดเป็นรูปแบบกีฬาสี่ 4 สีตามมาสคอตของปีศักดิ์สิทธิ์ และปิดกิจกรรมด้วยการร้องและเต้นเพลงมาร์ชยุวธรรมทูตร่วมกัน

แผนภรรยาสา

ร่วมงานวันผู้ปฏิญาณตนสากล

วันเสาร์ที่ 7 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2026 จิตตาทิบาลและตัวแทนคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อฆราวาสสังฆมณฑลราชบุรี ร่วมงานวันผู้ปฏิญาณตนสากล ประจำปี 2026 และร่วมแสดงความยินดีกับภคินีคณะผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มาเรีย และภคินีผู้รับใช้คนป่วยแห่งนักบุญคามิลโล รวม 4 ท่าน ที่ปฏิญาณตนครบ 50 ปี และ 60 ปี ณ อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก โดยมีตัวแทนฆราวาสร่วมทำการแสดงบนเวที 2 ชุด ในโอกาสเดียวกันนี้ อาจารย์ ธีรญา ศิโรรัตน์ธัญโชค ประธานคณะกรรมการแผนภรรยาสา ได้รับเกียรติให้เป็นผู้บรรยายหัวข้อ “นักบวชในมุมมองฆราวาส: ความประทับใจและข้อเสนอนะ”

ฉลองบ้านพระหฤทัย-SS. Cordis Jesu

วันเสาร์ที่ 13 ธันวาคม ค.ศ. 2025 เวลา 16.30 น. พระสังฆราชซิลวีโอ สิริพงษ์ จรัสศรี เป็นประธานในพิธีบูชาขอบพระคุณ เนื่องในโอกาสฉลองบ้านพระหฤทัย โดยมีบรรดาพระสงฆ์ นักบวช ศิษย์เก่าบ้านเณรตลอดจนสัตบุรุษคริสตชนมาร่วมพิธีจำนวนมาก ภายหลังเสร็จสิ้นพิธีบูชาขอบพระคุณ ผู้มาร่วมงานได้ร่วมรับประทานอาหารค่ำ และรับฟังการแสดงดนตรี อีกทั้งมีการจัดรางวัลสำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษวันศุกร์ต้นเดือนตลอดปีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ. 2025

ขอบคุณภาพจาก

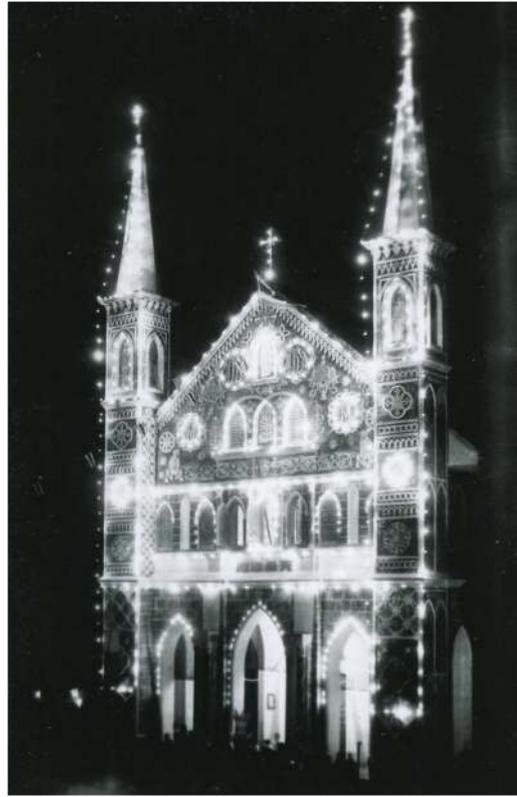
สื่อมวลชนคาทอลิกสังฆมณฑลราชบุรี, ศูนย์สังคมพัฒนา, ศูนย์คริสตศาสนธรรม, แผนกประกาศพระวรสาร, แผนกฆราวาส, สมณองค์กรยูวธรรมทูตสังฆมณฑลราชบุรี **FB:** สังฆมณฑลราชบุรี ศูนย์คำสอนราชบุรี

กาชาด... ที่คิดถึง

Gallery

โดย กระเบื้องสี

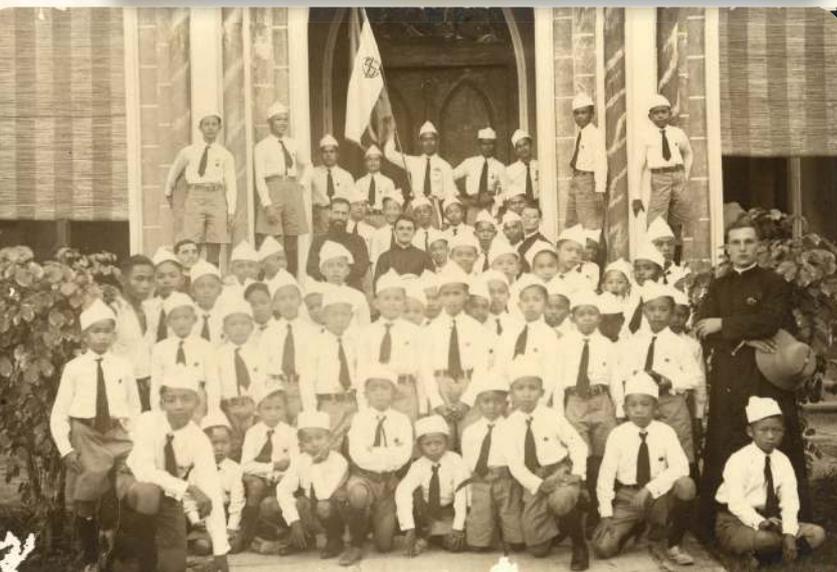
ข้อมูลภาพจาก หอจดหมายเหตุสังฆมณฑลราชบุรี

“บ้านเพลง”

ผ่านเวลา พาคิดถึง

วัดพระคริสตหฤทัย วัดเพลง

กาลครั้งหนึ่ง

once upon a time

เรียบเรียงโดย จิรายุทธ ธนานุวัฒน์วรกุล

◆ คณะรักกางเขน แห่งบางช้าง ◆

คณะภคินีรักกางเขนแห่งบางช้าง ถือกำเนิดขึ้นในสมัยของ “คุณพ่อราবারต์เดล” ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสวัดบางช้าง (บางนกแขวก) ในสมัยนั้น ท่านเล็งเห็นถึงความสำคัญของงานอภิบาลคริสตชน การสอนคำสอน สอนหนังสือ รวมไปถึงงานอื่น ๆ ที่วัดยังขาดคนช่วยดูแล เช่น การจัดวัด การจัดเตรียมพิธีกรรมต่าง ๆ เป็นต้น ท่านจึงปรารถนาที่จะหาบุคคลมาช่วยงานเหล่านี้

ค.ศ. 1863 คุณพ่อราবারต์เดลจึงได้ขอภคินีคณะรักกางเขน จากวัดสามเสน มาช่วยงาน 2 คน คนหนึ่งให้อยู่ที่บางช้าง (บางนกแขวก) ส่วนอีกคนไปทำงานที่วัดบางกล้วย

ค.ศ. 1866 คุณพ่อราবারต์เดลได้ตัดสินใจเปิดอารามภคินีรักกางเขน ที่บางช้าง ซึ่งภคินีเหล่านี้มีเชื้อสายจีน ดังนั้น หน่วยงานและพันธกิจของอารามที่บางช้างจึงมีเป้าหมายเพื่ออภิบาล “คริสตชนชาวจีน” เป็นพิเศษ

ค.ศ. 1872 อารามที่บางช้างมีภคินีที่ได้รับการอบรมศึกษาแล้ว 11 คน คุณพ่อราবারต์เดลต้องการให้ภคินีเหล่านี้ไปทำหน้าที่เป็น “ครู” สอนเรียนที่โรงเรียน และคุณพ่อได้เสนอว่าจะจัดหาทุนให้ปีละ 300 ฟรังก์ มอบให้แก่อารามแห่งนี้ แต่มีเงื่อนไขว่า “**ต้องไม่ปล่อยให้ภคินีไปทำงานตามวัดเพียงลำพัง**”

ภคินีคณะรักกางเขนแห่งบางช้างกลุ่มแรก ซึ่งมีเชื้อสายจีน จึงถูกส่งไปช่วยงานตามวัดที่มีคนจีน คือ บางช้าง ดอนกระเบื้อง วัดเพลง แปดริ้ว และบางปลาสร้อย ซึ่งภคินีเหล่านี้ยังคงต้องขึ้นกับอารามที่บางช้าง และต้องกลับมาเข้าเฝ้าเป็นประจำทุกปี โดยในเวลานั้นคณะภคินีรักกางเขนมีอาราม 3 แห่ง ได้แก่ **จันทบุรี สามเสน และบางช้าง**

อย่างไรก็ตามแนวทางการอบรมภคินีคณะรักกางเขน ระหว่างอารามที่บางช้าง ซึ่งมีคุณพ่อราবারต์เดลเป็นผู้ดูแล กับอารามที่สามเสน ซึ่งมี**คุณพ่อด็อนต์** เป็นผู้ดูแล มีความขัดแย้งกันและยังหาข้อสรุปไม่ได้ ที่สุดใน

ค.ศ. 1877 พระสังฆราชหลุยส์ เวย์ ได้มอบหมายให้คุณพ่อราবারต์เดลย้ายไปอยู่วัดกาลหว่าร์ พระคุณเจ้าต้องการส่งคุณพ่อไปลาว แต่เนื่องด้วยสุขภาพของคุณพ่อไม่แข็งแรง ประกอบกับคุณพ่อมีความผูกพันกับอารามที่บางช้างเป็นอย่างมาก เพราะเป็นผู้ก่อตั้งและหาเงินมาสนับสนุนเอง จึงรู้สึกเสียดาย เพราะเหตุนี้ทำให้คุณพ่อหมดกำลังใจ จึงขอลากลับไปฝรั่งเศสในปีเดียวกัน

คณะภคินีรักกางเขนแห่งบางช้าง อยู่ที่บางช้าง (บางนกแขวก) เป็นเวลา 63 ปี นับตั้งแต่ก่อตั้งอารามจนถึง **ค.ศ. 1929** จึงได้ปิดตัวลง ดังนั้น **พระสังฆราชมารี โยเซฟ เรอเนอ แปรร์รอส** ได้รวมภคินีรักกางเขนแห่งบางช้างไปสมทบกับภคินีรักกางเขนที่กรุงเทพฯ จึงเป็นการสิ้นสุดของ “**คณะภคินีรักกางเขนแห่งบางช้าง**”

บรรณานุกรม

- คณะเซอร์เซนต์ปอล เดอ ชาร์ตรในประเทศไทย. (2561). *การเฉลิมฉลอง 120 ปี แห่งพระพร : วิถีชีวิตและพันธกิจของคณะภคินีเซนต์ปอลเดอ ชาร์ตรในประเทศไทย*. คณะเซอร์เซนต์ปอล เดอ ชาร์ตรในประเทศไทย
- โกสเด, โรแบต์. (2562). *ประวัติการเผยแพร่คริสตศาสนาในสยามและลาว (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. สภาประมุขบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย.

RATCHABURI DIOCESE BULLETIN

Vol. 39 No. 3 January-April 2026

www.ratchaburidio.or.th

RATCHABURIDIOCESE

Scan me

หรือติดตามผ่านทางเว็บไซต์ได้ที่

www.ratchaburidio.or.th/main/rbd-journal

● RATCHABURI DIOCESE สังฆมณฑลราชบุรี ●